

Lhud Fariżej u Nsara tajbin fir-rumanz Malti tas-snин tletin

Adrian Grima

“Maltese society was still governed by a religion that had always been relentlessly hostile towards them.”

Aline P’nina Tayar, How Shall We Sing?

Jekk il-lingwa ta’ komunità tikxef it-twemmin u l-preġudizzji kultant inkonxji tagħha, fitit li xejn għandu jkollna dubji minn analizi tal-ilsien Malti u l-letteratura Maltija dwar l-anti-Semitismu li jeżisti fil-kultura Maltija. Huwa anti-Semitismu mibni l-aktar fuq l-idea li l-Lhud ifittxu wisq l-interessi tagħhom u jagħmlu wisq għall-flus,¹ u li huma “mażuni,” ma jemmu b’xejn, jew diffiċċi hafna biex jikkonvertu għall-fidi Nisranija li aktarx hafna Maltin, imrawmin f’kultura Kattolika konservattiva, jemmu li hija l-unika religjon vera. It-terminu “anti-Semitismu” ssawwar għall-ħabta tal-1870, aktarx mill-aġitatur Ģermaniż Wilhelm Marr, biex jiddeskrivi l-kampanji kontra l-Lhud fl-Ewropa ta’ dak iż-żmien, u llum jirreferi għal kull tip ta’ ostilità kontra l-Lhud matul iż-żminijiet.² Ghalkemm tfaċċa f’kontinenti differenti, l-iktar forom qliel ta’ anti-Semitismu deħru fiċ-ċiviltà Nisranija tal-Punent u laħqu l-quċċata tagħhom bit-tentattiv tan-Nazisti li jeqirdu ghalkollox il-Lhud. Poliakov isostni li l-ġħira tal-“anti-Semitismu ekonomiku” u l-fantażmagorji tal-“anti-Semitismu razzjal” jitnisslu mill-passjoni *sui generis*, unika, li hemm taħħi l-“anti-Semitismu reliġjuż.”³ Memmi jargumenta b’mod konvinċenti li l-ewwel Insara, li fil-fatt kienu Lhud, hassew il-ħtieġa li jattakkaw il-Gudaiżmu biex ikunu jistgħu jaffermaw ruħhom, biex jingħażlu mill-“oħrajn.” Fl-origni tal-anti-Semitismu Nisrani, li Memmi jarah bħala tip ta’ razziżmu, m’hemmx differenzi dottrinali, minkejja li dawn wara l-Insara fittxewhom u stabbilewhom, imma “nécessità politika u demografika.” L-iskop tal-anti-Semitismu Nisrani kien li jafferma ruħu bħala kollettività.⁴

Konċezzjoni Nisranija Negattiva tal-Lhud

Fid-definizzjoni tiegħu tal-kelma “Lhud” f’*Il-Miklem Malti*, Erin Serracino Inglott jagħti l-espressjoni “irid fih kibx il-Lhud,” li tħisser “talabni wisq flus, għalih li hi xi haġa tassew rari jew tiswa;” u fid-definizzjoni ta’ “Lħudi” jagħti l-espressjoni “fidwa tal-Lhud” li jispiegħaha bħala “haġa li titlob taħbi kbir, u aktarx għalxejn, għax ma jirnexxilux min jipprova.” Il-qawl, “Ix-xita u x-xemx, qed jitgħammed Lħudi (*jew twieled Tork*),” jirreferi għal fenomenu meqjus bħala kurjuż u mhux tas-soltu,⁵ għax għalkemm l-Insara jipprezentu li l-Lhud jikkonvertu għall-Kristjaneżmu jew spċifikament għall-Kattoliciżmu, dan ma jseħħix faċiilment għax il-Lhud donnhom tbiegħdhu wisq mit-“triq it-tajba.” Godfrey Wettinger isostni li l-assocjazzjoni tal-Lhud mal-Gżejjjer Maltin mifruxa fuq medda twila ta’ żmien “has resulted in a crystallization of popular attitudes towards them, Lħudi ‘a Jew’ having the same deprecatory meaning in the Maltese language as it has in so many others.”⁶

F’Malta tas-seklu 21 għad hawn min isejjah tifel “Lħudi” jew “kelb Lħudi” jekk jobżoq jew ixejjjer xi daqqa.⁷ Dan jikkonfermah Malti li twieled fl-1936, imma din l-espressjoni ma baqax jużaha. “Meta xi tifel kien jobżoq lil xi ħadd ieħor, kienu jgħidulu, ‘Mur ‘l hemm ja Lħudi hażin.’”⁸

L-anti-Semiti jobogħdu lil-Lhud għax huma Lħud, u mhux minħabba dak li jagħmlu. Hemm min jobgħodhom għax konvint li huma sinjuri u pretenzjuži; u min jobgħodhom għax huma fqar u jgħixu fl-għaks; hemm min jobgħodhom għax kellhom sehem ewljeni fir-rivoluzzjoni Bolxevista, u min jikkundannahom għax saru sinjuruni wara l-waqgħha tar-regim Komunista; hemm min jobgħodhom għax sallbu ‘l Kristu u fl-istess ħin hemm min jgħid li niġġsu l-kultura tal-Punent bil-“moraliità Nisranija tal-ħniena;” hemm nies li għandhom kontrihom għax huma ġens bla patrija, u oħrajn għax holqu l-istat ta’ Iżrael.⁹ Fl-analiżi tiegħu tal-anti-Semitiżmu, Uri Avnery jaġħi importanza specjalijiet lil dawk li jsejħilhom siltiet kontra l-Lħud fir-“rakkont tat-Testment il-Ġdid dwar it-tislib ta’ Kristu li vvelenaw id-dinja Nisranija u holqu tbatija bla qies.”¹⁰ Aktarx li l-ispirazzjoni għall-espressjonijiet dwar “il-kelb Lħudi” u l-“Lħudi hażin” fil-kultura popolari Maltija tinsab propju fl-antagoniżmu Nisrani lejn il-Lħud li jikkundanna Avnery.

Fis-sena 313 l-Imperatur Kostantinu għaraf il-Kristjaneżmu bħala “*religio licita*,” fuq l-istess livell ta’ reliġjonijiet oħrajin, u pprojbixxal-konverżjoni għall-kultura u r-reliġjon Lħudija (315); imbagħad bil-promozzjoni tal-Kristjaneżmu

bħala l-unika reliġjon tal-Istat fis-sena 380 minn Teodosio I,¹¹ l-Insara ngħataw il-kontroll tal-apparat tal-istat u l-mibegħda lejn il-Lhud bdiet tidher f'ħafna forom u saret “endemika fil-qalba tal-popolazzjonijiet Kristjani.”¹² Alessandro Aruffo jara traċċi tal-anti-Semitiżmu f’pożizzjonijiet teoloġici fl-ewwel kitbiet ta’ esponenti awtorevoli tal-Kristjanità antika. “*Sul piano teologico il cristianesimo, sin dalle origini, aveva elaborato una concezione negativa dell’ebreo.*”¹³ Imma kien hemm ukoll sentiment kontra l-Lhud ta’ nisel Grieg u Ruman li kien ir-riżultat tal-perċeżżoni tal-Ġudaiżmu bħala stramb u barrani għas-sistema leġislattiva dominanti, minħabba li l-Lhud ma setgħux jiżżewwu nies li ma kinux Lhud u minħabba l-projbizzjoni tax-xbihat u l-ismjiet tal-ikel. Fl-epoka Kristjana, imbagħad, din l-“estraneità” tal-Ġudaiżmu ssarrfet f’firda u dawk ta’ fidji Ġudajka bdew iħarsu lejhom bħala għedewwa tal-ġens uman.¹⁴ Mit-tieni seklu wara Kristu l-Knisja bdiet iddaħħal il-Ġentili, nies li mhumiex Lhud, u sejħet lilha nfisha “Izrael il-ġdid.” It-testi Biblioċi bdew iqisuhom bħala wirt tal-Knisja Kristjana u kienu jgħidu li l-Lhud kapaċi jaqraw il-Kotba Mqaddas imma mhux jifhmuhom. Fl-epoka moderna, speċjalment bejn is-seklu 12 u s-seklu 16, l-anti-Ġudaiżmu Kristjan ħoloq strutturi u politika kontra l-Lhud li wasslu għall-ħolqien tal-ghetto u c-ċāħda tal-emanċipazzjoni.¹⁵ Fis-seklu sittax, imbagħad, fi żmien il-kontro-Riforma, jew ir-Riforma Kattolika, u t-tixrid ta’ teoriji apokalittici, žviluppat il-politika tat-tkeċċija tal-Lhud minn fost l-Insara.¹⁶ Fl-1775, fl-ewwel sena tal-mandat tiegħu, il-Papa Piju VI (1775-1799) hareg l-*Editto fuq il-Lhud* li skont Attilio Milano huwa “kodiċi mostruż ta’ c-ċāħda ta’ kull dinjità umana.”¹⁷ Skont Aruffo, meta beda l-persekkuzzjoni tiegħu tal-Lhud, il-Kattoliku Hitler, li l-Knisja qatt ma skomunikatu, ipprova jiġiustifika l-azzjonijiet tiegħu biex jgħid li anki l-Knisja kienet isseggregat lil-Lhud biex tiddefendi ruħha mit-“theddida Ġudajka.”

*In effetti il mito dell’ebreo come incarnazione dello sradicamento del popolo, tipico dell’ideologia nazional-patriottica del sec XIX, divenne col nazismo simbolo dell’imbastardimento e della corrosione della ‘purezza ariana.’*¹⁸

Aruffo jsostni li l-missirijiet tal-Knisja li sawru d-duttrina Nisranija stabbilew li l-Kristjaneżmu biss kellu d-dritt fuq l-interpretazzjoni awtentika tat-Testament il-Qadim li l-messaġġ tiegħu laħaq il-milja tiegħu permezz ta’ Gesù. Għalhekk il-Lhud kelhom il-ħtija li m’għarfx il-Messija u li qatlu lii Gesù.¹⁹ “*In sostanza, in quanto testimoni viventi delle Scritture, gli ebrei avrebbero dovuto essere puniti per l’eternità come ‘popolo deicida.’*”²⁰ Din il-pożizzjoni aġevolat lill-klassijiet konservatriċi Rumani li kkonvertew ghall-

Kristjaneżmu u permezz tad-demonizzazzjoni tal-Lhud ġelsu mill-akkuża li sallbu lil Gesù. Il-Kristjaneżmu, li għal-Lhud kien setta eretika, ma daħalx fit-taqbida tal-Lhud kontra r-Rumani, u skont Poliakov, din l-attitudni mhux kunflittwali tal-ewwel Insara lejn ir-Rumani wasslet biex ir-rakkont evanġeliku jimmiminizza s-sehem ta' Pilatu fil-Krucifissjoni u eventwalment iqarreb lill-Insara u r-Rumani lejn xulxin.²¹

Min-naħa tagħhom, l-Insara nqdew bil-ħtija li nghatfat lil-Lhud biex isostnu li Alla kien warrab il-poplu tiegħu u għażżeż lilhom minfloku u biex jikkumbattu l-proselitiżmu tagħhom. Skont Poliakov fil-Vangeli ta' Mattew u Ģwanni, li nkitbu wara t-tejn l-oħra u huma l-iktar li jeħduha kontral-Ġudaiżmu, hemm digħiż-ż-żewġ temi kardinali tal-anti-Semitiżmu Nisrani, għax iġiegħlu lil-Lhud stess jistqarru r-responsabbiltà kollettiva tagħhom għat-tislib tal-İben ta' Alla (Mt, 27: 25) u jidher kaw minn tħalli. Aruffo jargumenta li l-anti-Semitiżmu Nazista nbena wkoll fuq sisien lajċi apparti dawk reliġjuži, bl-identifikazzjoni tal-Lhud, ngħidu aħna, bħala espressjoni tal-moderniżmu materjalistiku u liberali, bħala nies miklubin minn kapitaliżmu pervers. In-nies kienu jemmnu li l-kefrija tal-Lhud kienet ġejja mhux biss mir-reliġjon iżda anki mill-istinti razzjali, mill-impulsi qerrieda tagħhom. Aruffo jemmen li dawn il-preġudizzji popolari jispiegaw għaliex ħafna mill-kleru baqa' sieket quddiem l-attakki kontinwi kontra l-Lhud, quddiem il-ligijiet razzjali u politika li telimina.²³

Il-Lhud f'Malta Mifrudin mill-Maltin

Fil-ħrejjef Maltin li ġabar Manwel Magri hemm żewġ ħrejjef qosra li fihom il-Lhud jissemmew f'dawl pjuttost ikrah. F'waħda minnhom miġbura minn Ta' Kerċem, Għawdex, il-Lhud huma assoċjati mal-ħtif ta' nies u twemmin u mgħiba tal-biża'.

Fuq ir-riħ ta' Wied Sansun f'Għawdex hemm Għar il-Lhud. Dawn kien jaqbdu lin-nies u jeħduhom gewwa fi. Huwa wisq kbir.

Jgħidu wkoll li tas-setta jmorru hemm jiżfnu.²⁴

Fil-ħrafa l-oħra miġbura miż-Żejtun, hemm ħjiel tal-persekuzzjoni tal-Lhud mill-Maltin (l-oħra).

In-naħha ta' Delimara kien hemm *belt tal-Lhud*. Harquielhom u l-Lhud ħarbu.

Sa fitiż-żmien ilu kien għad jidher il-haġgar maħruq ta' dik il-belt.²⁵

F'dawn iż-żewġ rakkonti qosra tinħass firda qawwija bejn il-Maltin u

I-Għawdxin (l-Insara) fuq naħha u l-Lhud fuq in-naħha l-oħra. Din il-firda tinħass ukoll fi tradizzjoni orali oħra marbuta mal-Lhud minn tmiem is-seklu 16 li fiha jingħad li darba l-gżira ta' Malta kienet maqsuma fi tliet partijiet għal-Lhud, il-Mori jew is-Saračeni, u l-Insara, u kull komunità kellha l-mexxej u l-bini tagħha. Skont din il-leġġenda l-Lhud kellhom f'idejhom it-Tramuntana u l-Punent ta' Malta.²⁶ Minkejja din it-tradizzjoni popolari li tinsisti fuq il-firda, aktarx li wħud mil-Lhud, bħal Alina P'nina Tayar, kienu joqisu lilhom infushom ukoll bħala Maltin: “*the assumption that most people make is that all Maltese are Catholics. I came into this world as one of those great rarities, a Maltese Jew.*”²⁷ Fil-komunità Lhudija tagħha f’Malta, Tayar sabet ruħha f’soċjetà li fiha l-identità tiddefiniha r-religjon.²⁸ Skont in-nazzjonaliżmu dejjaq u eskluživ tas-seklu 19, kif jikteb fuqu Uri Avnery, nazzjonaliżmu bbażat fuq ir-razza u n-nisel etniku, fuq id-demm u l-art, “*a Jew,*” is a person born Jewish or converted according to Jewish religious law (*Halakha*).²⁹ Iżda hi thoss, bħall-kittieb J. B. Yehoshua, li “persuna Lhudija hija sempliċiment wild ta’ omm Lhudija.”³⁰ Tayar tgħid ukoll b’ċerta ammirazzjoni li l-Lhud li kienu bħall-membri tal-familja ta’ omm missierha, Rachele, li ħatha kienu mifruxin mal-Baħar Nofsani kollu imma marbutin flimkien xorta waħda b’nisġa kumplessa ta’ kuntatti familjari bejniethom,³¹ kienu jħossuhom komdi u milqugħin f’għadd ta’ kulturi u lingwi. Ma kinux jaraw lilhom infushom bħala marbutin ma’ xi nazzjonalità jew oħra, u għalhekk kienu tassew kosmopolitani.³²

Meta l-Gżejjjer Maltin kienu f’idejn in-Normanni, il-komunitajiet Lhud kibru b’mod straordinarju u kien hawn mal-500 membru f’Malta u 250 f’Għawdex. Bħal f’postijiet oħrajn fl-Ewropa, kienu ttrattati b’disprezz, li kultant wassal għal atti vjolenti. Dawn l-attakki fuq il-Lhud bħala grupp li ried jingħażel mill-oħrajn ma qatgħalhomx qalbhom milli jżommu l-fidi tagħhom. L-awtoritajiet ma kinux kuntenti li l-kummerċjanti Lhud kellhom rabtiet tajbin ma’ komunitajiet Musulmani fl-Afrika ta’ Fuq. Meta l-Kunsill Lateran tal-1215 iddeċċieda li l-Lhud kellhom jilbsu arma forma ta’ rota biex juru r-religjon tagħhom, kien qed juri b’mod viżiv id-differenza bejnhom u l-oħrajn.³³

Carmel Cassar isostni li sal-aħħar tas-seklu sittax, minkejja li l-qari tal-kotba kien infirex sewwa minħabbat-twelid tal-istampar, “il-Knisja Kattolika, permezz tal-Inkwizizzjoni, irnexxielha tikkontrolla l-hajja, u l-ħsibijiet l-aktar mistura, tan-nies f’Malta.”³⁴ Aktarx li f’Malta din il-persekuzzjoni tad-diversità ssaħħet permezz ta’ dak li l-istoriku ewljeni Godfrey Wettinger isejja ħa l-Kristjaneżmu riġidu, ksenofobiku u ffossilizzat tas-soċjetà Maltija tas-sekli wara t-tkeċċijsa

tal-Lhud u l-Musulmani minn Malta fl-1492.³⁵ L-inkwiżituri kienu jaraw li l-Lhud ma joffendux is-sentimenti tal-Kattoliċi billi jidgħu kontra r-religjon tagħhom (u jsejhulha, ngħidu aħna, “religion tal-klieb u l-ħallelin”) jew billi jirfsu fuq is-salib.³⁶

Fuq ordni tal-Inkwiżitur Evangelista Carbonese, ngħidu aħna, fil-5 ta’ Mejju, 1609, fil-pjazza tal-Birgu, inħarqu għadd ġimielu ta’ kotba ta’ kull tip, inkluż xogħol dwar il-matematika ta’ Tolemew, kotba tal-kittieb Franciż François Rabelais, kopji tal-Koran u ktieb Lhud.³⁷ F’Malta tal-Kavallieri, li Aline P’nina Tayar issejhilhom “*the predatory Knights*, ”³⁸ la kien hemm post għal imġiba meqjusa bħala differenti, bhal dik tal-omosesswali, tas-“shaħar,” u tal-lebbrużi, u lanqas għal twemmin politiku jew reliġjuż li ma kienx dak tal-kbarat. Minħabba f’hekk batew l-eretiċi, il-Protestanti, l-atei, il-ħassieba liberi, u l-Musulmani, u batew ukoll il-Lhud. Skont Giovanni Bonello, l-awtoritajiet kieni jirraġunaw li l-aħjar haġa tkun li jwarrbu lil dawn in-nies devjanti, jew aħjar jesteminawhom: “*at best ostracised, though better if exterminated.*”³⁹ Bonello jindika li kotba jew kitbiet oħra bl-Ġharbi jew bl-Ebrajk kieni projbiti għax l-Ordni kien jibża’ li setgħu jaħdmu kontra t-tagħlim tal-Knisja Kattolika jew l-awtorità tal-Ordni.⁴⁰ L-inkwiżituri kieni suspettużi ħafna tal-kotba u t-trattati Lhud u Musulmani. Fl-*Istruzioni*, li kien il-manwal tagħhom, kien hemm miktub li f’Malta hadd ma seta’ jżomm jew jitkellem dwar kotba tat-Talmud jew kotba oħrajn projbiti tal-Lhud, li kieni meqjusin bhala “*volumi detestabili.*” Kull haġa miktuba bl-Ebrajk “*was presumed to contain ‘abuse, ungodliness and heresy’ and ‘shameful and obscene narratives.*”⁴¹ L-Insara li kieni jistampaw jew iqassmu kotba Lhud kieni jiġu skomunikati awtomatikament, u dan kien jgħodd ukoll għal veržjonijiet ta’ kotba li kieni ġew iċċensurati, imnaddfin. Jingħad li għalkemm uffiċċjalment dan kien jgħodd għall-kotba Lhud kollha, l-*Istruzzjonijiet*, b’mod sigriet, kieni jagħtu lill-inkwiżituri l-possibilità li ma jħarrux Lhud li kellhom sempliċiment kotba tal-grammatika.⁴² Fost il-priża tal-kursara kien ikun hemm ukoll il-Lhud. Fl-1672, ngħidu aħna, minkejja li kieni fuq bastiment Venezjan li salpa minn Lixandra, għaxar Lhud inqabdu skjavu bl-iskuża li kieni sudditi Torok. Mordochai, li kien passiġġier fuq galera Toskana, inbigħi mill-kaptan lil qassis Malti għal bittija nbid.⁴³ Cecil Roth jirrakkonta li fl-1725 kien hawn mat-tletin persuna Lhudja f’Malta, kollha skjavu, “*the most remarkable Jewish community that ever existed.*”⁴⁴ Il-kodiċi tal-Gran Mastru Vilhena li xxandar fl-1724 ordna li ebda persuna Lhudja jew Torka ma setgħet tidħol f’dar, lanqas biex tixtri jew biex tbigħi xi haġa. Il-kastig għal min kien jikser din il-ligi kien li l-persuna ssir skjava u jkollha tagħmel

sentejn taqdef fuq ix-xwieni.⁴⁵ Sal-aħħar tas-seklu 18, propriju fiż-żmien li fih huwa ambjentat *Taħt Tliet Saltniet*, il-Lhud u ġnus oħrajin kienu għadhom qed jinqabdu bħala lsiera mill-kursara Maltin, u Wettinger jirrapporta l-każza ta' Lhud li flimkien ma' disgħa min-nies oħra nqabad ilsir fid-9 ta' Lulju, 1796, wara attakk mix-xambekk tal-kursara Maltin, il-Madonna del Carmine tal-Kaptan Michele Picasso mill-Isla.⁴⁶

Nafu li f'Malta tas-seklu 18 kien hemm skjavu Lhud li kienu skrapan u ħajjata u oħrajin li kienu jaħdmu fl-Isptar jew fuq ix-xwieni tal-Ordni. Skont Ciappara, “*There are also references to Jews exercising their traditional activity of pawnbrokers,*” rahhanin.⁴⁷ Ghax bħal f'artijiet Insara oħrajin, wara li kienu jlestu x-xogħol li kienu jingħataw mis-sidien tagħhom, l-ilsiera setgħu jagħmlu x-xogħol personali tagħhom.⁴⁸ M'għandniex wisq tagħrif dwar kemm kien hawn Lhud ħielsa f'Malta fis-seklu tmintax, imma minn dak li jgħidu Aline P'nina Tayar u Ciappara aktarx ma kinux wisq għax instabu referenzi għal individwi imma mhux għal komunità. Fl-1240, 2.94% tal-popolazzjoni Maltija kienu Lhud; u fl-1493, meta tkeċċew mill-Gżejjer Maltin, 500 ruħ kienu Lhud, jiġifieri 3% tal-popolazzjoni, waqt li f'Għawdex kienu bejn 4 u 5% tal-abitanti kollha. Fl-Imdina, 30% tar-residenti kienu Lhud. Dak iż-żmien kienet “*A thriving and fully integrated community, doing watch-duty and angara service (corvée work) and engaged in trading and in the purchase and sale of land.*”⁴⁹ Imma fis-seklu 18, jidher li kienu minoranza oppressa u ma kinux jgħixu f'ghetto, fi kwartier għalihom.⁵⁰ Lanqas ma jidher li kienu jippersegwitawhom minnhabba r-religion tagħhom u dawk li kienu jagħtuhom fastidju setgħu jeħlu sa ħames snin fuq ix-xwieni.⁵¹ Fil-fatt kellhom is-sinagoga tagħhom, mgħammra kif suppost, fil-bagno, u sal-aħħar tas-seklu 18 kelhom iċ-ċimiterju tagħhom.⁵² *Mil-Libretto delle Pratiche de Bastimenti con la nota del loro Equipaggio e Passagieri* ta' bejn Ottubru tal-1745 u April ta' wara nafu li f'Malta kien hawn ħafna attività kummerċjali u waslu Malta nies ta' kull ġens u religion, fosthom Musulmani, Insara u Lhud.⁵³ Iżda bħall-infidili kollha, biex jidħlu Malta l-Lhud riedu l-permess tal-Gran Mastru, u dawk li kienu jidħlu mingħajr permess kienu jissugraw li jarrestawhom u jehdulhom ġidhom. Riedu wkoll jgħarrfu lill-inkwizituru bil-preżenza tagħhom u ma setgħux isellfu l-flus, jew jersqu lejn il-fortizzi u bini militari ieħor, jew inkella jbigħu l-prodotti tagħhom fit-toroq – setgħu jbigħu biss fis-suq tal-Belt Valletta. Barra minn hekk, skont kif kien ordna l-Papa Pawlu IV fl-1555, fil-Gżejjer Maltin il-Lhud kienu jilbsu żigarella safra, il-wisa' ta' saba', madwar il-kappell tagħhom biex tagħżilhom

mill-Insara.⁵⁴ Skont Ciappara, dawn ir-restrizzjonijiet legali imposti fuq il-Lhud saru bil-ħsieb li jgħegħluhom iħossuhom differenti mill-bqija tal-popolazzjoni. “*They were to feel their inferiority and that they were only tolerated guests in their country of adoption.*”⁵⁵ Patri Alexander Bonnici jikteb li l-Maltin kien jibżgħu mill-barranin u ma jafdawhomx, u l-awtoritajiet minn dejjem kieno joqogħdu attenti għal dawk li kieno jħaddnu reliġjonijiet oħrajn u kieno jagħmlu distinzjoni bejn l-infidili u l-Insara li ma kinux Kattoliċi. “*Jews and Muslims were particularly feared.*” Għalkemm setgħu jiġu Malta biex jagħmlu l-kummerċ, dawk li ma kinux Insara kien ikollhom jilbsu jew juru sinjal ċar li jiddistinqwihom mill-komunità tal-post u biex iwissu lill-Maltin.⁵⁶ Bħall-Maltin fi Spanja, aktarx li l-Lhud kieno jfittxu ‘l-xulxin biex jipproteġu lilhom infuħom bħala minoranza. Braudel, ikkwotat minn Carmel Vassallo, jghid li din il-minoranza “*was a solid and ready made network.*” Il-Maltin fi Spanja kieno bħall-Armeni, il-Lhud u minoranzi oħrajn li f’ambjent barrani, aljen kieno jfittxu ‘l-xulxin biex jgħinu u jagħtu sens ta’ sigurtà lil-xulxin.⁵⁷

Mar-Rivoluzzjoni Franciżu waslet ukoll l-emancipazzjoni tal-Lhud Ewropej. Meta Napuljun ġie Malta fl-1798 hareġ ordnijiet biex irażżan il-poter tal-Knisja Kattolika f’Malta u fl-istess hin wieghed li l-amministrazzjoni Franciżu kienet se tipproteġi lil dawk il-Lhud li riedu jistabbilixxu sinagoga f’Malta.⁵⁸ Meta t-truppi Franciżi daħlu Ruma fl-1798 tneħha s-sinjal distintiv isfar u l-Lhud ingħataw il-jeddiġiet tagħhom bħala cittadini u bħala bnedmin. Iżda matul is-seklu 19 il-Knisja kellha attitudni ostili lejn il-Lhud u ġġieldet sew kontra l-emancipazzjoni tagħhom li ġabet magħha r-Rivoluzzjoni Franciżu.⁵⁹ Tayar tgħid li wara l-wasla tal-Inglizi f’Malta, Lhud hielsa setgħu jiġu jgħixu fuq il-Gżejjer Maltin.⁶⁰ Fl-1835 jidher li kien hawn sitt familji Lhud biss jgħixu f’Malta,⁶¹ u li dawn kieno “*wretchedly poor, no different, therefore, from the general population.*”⁶² Għall-ħabta ta’ nofs is-seklu 18, meta f’Malta kien hawn ir-Rabbi Josef, rari kien hawn iktar minn 25 familja Lhudija. Skont Tayar, minkejja c-ċokon tagħha, din il-komunità rmexxielha żżomm l-identità tagħha. “*It demonstrates the tenacity of past generations in maintaining their separateness.*”⁶³ U l-hajja għal-Lhud ta’ Malta qatt ma kienet faċli. “*The community was too poor to be able to engage Rabbi Josef other than part time.*”⁶⁴ L-istorja mqallba tar-Rabbi Josef hija mimlija “*dramatic departures and losses;*” hija l-istorja tipika ta’ Lhud li kellhom imorru minn naħha għal oħra tal-Mediterran biex ikampaw kif jistgħu.⁶⁵

Nafu li għall-ħabta tal-1919, kien hawn komunità ta’ Lhud li rari kienet taqbeż il-100 ruħ, li ħafna minnhom kieno tal-klassi tan-nofs u wħud minnhom kieno

fqar.⁶⁶ Minn mewġa wara l-oħra ta' appelli għall-għajjnuna nafu li l-komunità Lhudija Maltija mhux dejjem kienet thossha protetta u komda u ġieli sabet ruħha f'mumenti li fihom batiet biex tkampa. Tayar tikteb li “*Maltese society was still governed by a religion that had always been relentlessly hostile towards them.*” Bil-ghan li joffendi kemm lil-Lhud kif ukoll lill-Maltin, nofs seklu wara l-wasla tar-Rabbi Josef, għall-bidu tas-seklu 20, l-Ammirall Britanniku Lord Fisher stqarr li “*Neither Jews nor rats can exist in Malta. The Maltese are too much for either.*”⁶⁷

Meta fl-1936 l-armata ta' Mussolini invadiet l-Abbisinja, Banino, innannu ta' Aline min-naħha ta' missierha, iddeċċeda li ħadd fid-dar tiegħu ma kelle jitkellem aktar bit-Taljan, il-lingwa li kienet tintuża sa dakinar, u kien permess biss il-Malti (waqt li l-Ingliż kien jintuża fl-iskola).⁶⁸ U meta Lhudi Germaniż qabeż minn fuq il-vapur tiegħu fil-Port il-Kbir u l-awtoritajiet riedu jiddeportawh, Banino mar għand il-Konslu Germaniż biex jinsisti li jieqfu l-proċeduri tad-deportazzjoni.⁶⁹ “*When language became a cause and a sign of belonging, Banino and his children were quite clear where their loyalties lay.*” Sadattant, iz-zija paterna ta' Aline, Ondina, bdiet tikteb novelli riflessivi u malinkoniċi bil-Malti, u dahlet f'kumitat li kien qed iħejji ortografija komuni għal-lingwa Maltija.⁷⁰

F'rumanz ta' Robert Mifsud Bonnici ambjentat fi żmien Kristu li ħa sehem fl-istess Konkors tal-Gvern tal-1935 għall-aħjar rumanzi originali li rebaħ Ġużè Aquilina b'*Taht Tliet Salniet*, in-narratur jistqarr, lejn il-bidu tar-rumanz, li l-Lhud huma “nies mimliljin bihom infushom.”⁷¹ U f'mument ieħor, lejn l-aħħar, Mifsud Bonnici jgħid li fil-kunflitt bejn ħakkiema u maħkumin, ir-Rumani kienu “nies b’ħilithom” li “rebħu d-dinja, b’kemm ġnus fiha,” u “kienu jhossu rwieħhom fuq kulħadd,” waqt li l-Lhud kienu “nies imkabbrin, mimlija bihom infushom,” u għalhekk ma setgħux iġerrgħu l-ħakma barranija tar-Rumani fuqhom. Fl-istess rumanz, din id-deskrizzjoni tal-Lhud taqbel ma’ dik li jagħti ta’ “Xmuni, il-Fariżew, minn Magdala, raġel mimli bih innifsu,” qbil li jagħti ftit l-impressjoni li hawn ukoll il-Lhud huma kollha, jew hafna minnhom, “Fariżej,”⁷² dawk li “juru ħaġa b’oħra,” li jippruvaw ma jiksruha ma’ ħadd,⁷³ li “fit-triq u fl-imsiera, qaddisin; u ġewwa fejn ma jarahom ħadd, xjaten.”⁷⁴ Mifsud Bonnici, ispirat minn Matt. 12, 25, jgħid li l-Lhud ma rnexxilhomx jeħilsu mir-Rumani għax bejniethom “kienu mifrudin, maqsumin f’kemm għaqdiet, għedewwa ta’ xulxin u għalhekk ma setgħu qatt jgħaddu ‘i quddiem.”⁷⁵ Min-naħha l-oħra, fir-rumanz tiegħu Ben Jeħuža tal-1947, il-kittieb lingwistikament purista Luret Cutajar jagħti impressjoni aktar pozittiva tal-

Lhud u l-ewwel komunitajiet Lhud-Insara. Ir-raġel tajjeb li huwa protagonista tar-rumanz jistqarr li fix-“xirkiet ta’ nies ta’ rieda tajba” tal-ewwel Insara kien hemm Lhud u nies minn ġnus oħra. “Kull min hu bniedem sewwa, jekk irid, jidħol magħna.”⁷⁶ Ir-rumanz ma jifridx ’il-Lhud mill-oħrajn. Min-naħa l-ohra, fl-analizi tiegħu tal-anti-Semitiżmu, Poliakov jiddeskrivi l-Kristjaneżmu tal-bidu bħala setta dissidenti Lhudija, u jgħid li ċerta kritika kontra l-Ġudaiżmu fit-Testment il-Ġdid trid tintiehem f’dan il-kuntest.

Meta jittratta t-tort għall-qtil ta’ Kristu, Robert Mifsud Bonnici ta’ *Midinbin* ma jixħtux biss fuq il-Lhud, imma l-ħtija ewlenija tinhass li hija tagħhom:

Iż-żewġ ġnus kienu jobogħdu. Ir-Rumani għax Lħudi, u l-Lhud għax ma reduhx b’Feddej, Sultan tagħhom. B’Feddej, b’Sultan riduh Setgħani tal-art. Ir-Rumani, f’dik il-ġħodwa ħaqruh, sawtu, żebilħu aktar milli setgħu għaliex fiċċien qiegħdin jaraw lis-Sultan tal-Lhud, l-ġħedewwa tagħhom.

Skont l-awtur, il-Lhud kien mingħalihom li “sejrin itemmu lir-Rabbi bla ma jkunu ċappsu jdejhom bid-demmu tiegħu” billi jinqdew bir-Rumani, imma meta wara s-swat raw li ma mietx, kien l-Lhud li sejhū biex isallbu.⁷⁷ Aktarx li dan ir-rumanz li nkiteb meta Aquilina kien qed jikteb *Taħt Tliet Saltniet*, jagħti tħjiel tal-post tal-Lhud fil-kultura ta’ ħafna mill-poplu Malti tas-snin tlettin tas-sekul għoxrin.

Rumanz ieħor interessanti ta’ dan il-perijodu huwa *Lejn ix-Xemx* ta’ Ĝużè Bonnici, rumanz storiku Romantiku b’elementi mhux tas-soltu li l-awtur “kitbu ffit qabel ma nxteħet fis-sodda” imma ma laħaqx ġie stampat qabel ma miet ħesrem fis-6 ta’ Ottubru, 1940 fl-ekċi ta’ 33 sena.⁷⁸ Il-viljakk ta’ dan ir-rumanz ambjentat f’Malta f’Lulju tal-1701, fi żmien l-Ordni, huwa Barabba (bla kunjom), “Aktarx qsajjar, miftuħ sewwa minn spallejħ, daqsxejn milwi lejn ix-xellug, b’ras imwieżna fuq għonq qasir u oħxon [...].” Wiċċu kien ibeżżeja, “Hadrani, imfaqqha b’għajnejn żgħar, suwed u mimlija xrar ta’ għadab u ta’ stmelliha għal kulħadd u għal kollo; bi mnieħer imfattar, b’xofftej kbar u mimlija, b’mustaċċi twal u mibrumin ‘l isfel, bil-widna tax-xellug maħsuda barra.” Kien ix-xempju tal-qerq u l-ħruxija.⁷⁹ Ir-rumanz ma jgħidilniex x’inhu l-ġens tiegħu, però lanqas ma jgħidilna l-ġens ta’ karattri oħrajn bħal Karmen, l-ilsir iswed Babu, Rodrig Gonzaga u Ġorg Karakis,⁸⁰ li jidher pjuttost čar li mhumiex Maltin. Bħalma jiġri lili Wenza, il-qaddejja ta’ Żiża, l-isem “Barabba” aktarx ifakkars lill-qarrejja Maltin fil-qtil ta’ Kristu u implicitament fil-Lhud, għax din hija x-xilja anti-Semitika ewlenija tal-Insara. Meta Barabba jħabbat il-bieb ta’

Wenza, li ma tafx min hu, tistaqsih jekk huwiex ħalliel u l-kelma “ħalliel” minnufih tfakkarha f’Barabba tal-Bibbja:

“Mela x’inhu, anqas ġieni f’rasi qabel... Barabba kien dak il-ħalliel li ħelsu minflok Sidna Ĝesù Kristu. Tgħid dan jiġi minnu?” Thajret tifilu wiċċu biex tara hemmx xi xebħi bejnu u bejn ix-xbieha ta’ Barabba l-ħalliel li kemm-il darba lemħet impittra għand waħda ġara. Ixxabbtet għal barra u pespsitlu biex jgħolli rasu. Xhin rafa’ wiċċu ma felħix ta tgħajjajtx: “Xi kruha! Ikreh minnu!”⁸¹

Barabba jirreferi għaliex innifsu bħala agħar mix-xitan, għax “Anqas ix-xitan ma jifla għalija...”⁸² u Duminku jirreferi għaliex digħi biċ-ċajt bħala “x-xitan innifsu” fit-tieni kapitlu tar-rumanz.⁸³ L-istess jagħmel Ĝanni Dimech li jqis lil Barabba, “dan il-mingħul taħt xbieha ta’ bniedem,” bħala agħar mix-xitan;⁸⁴ u fl-istess xena, Barabba, b’“daħka niggieżza,” jikkonferma li mħuwiex Nisrani, meta jwaqqqa’ għaċ-ċajt il-qrar.⁸⁵ Fil-Bibbja, skont San ġwann (Gw. 18,40) Barabba kien brigant, kif kienu jsejh li li kien ħalliel (Gw. 10,1); San Mark u San Luqa jgħidu li kienu xeħtu il-ħabs fuq xi qtil jew rewrixta (Mk 15,7-15; Lq 23,18-19), waqt li San Mattew jgħid biss li kien ħabbi magħruf.⁸⁶ F’*The Jew of Malta* ta’ Christopher Marlowe, dramm miktub lejn l-ahħar tas-seklu 16 li kellu influwenza kbira fuq *The Merchant of Venice* ta’ Shakespeare, Barabas, minkejja li jidher li Marlowe ma kienx influwenza direktament mil-Lhud Maltin taż-Żmien Nofsani,⁸⁷ huwa negozjant Lhudi mhux differenti ħafna minn Ebenezer ta’ Aquilina. Fil-*Journal for the Study of Judaism*, J. Tromp jikkwota lill-akkademiku Nisrani R. D. Aus li jsostni li l-episodju ta’ Barabba rrakkontat mill-evanġelista Mark ma seħħix tassew u ġie ivvintat “to provide a reason for the Roman procurator to have Jesus executed, as well as to blame the Jews for having their fellow-Jew killed, and to stress Jesus’ innocence dramatically.” Skont Tromp, Aus jirrikonoxxi li dan ir-rakkont kellu effetti ħażiena ħafna fuq il-Lhud fl-istorja tal-Ewropa Nisranija.⁸⁸ Kif juri Oliver Friggieri fir-rakkonti tiegħi dwar bniedem tat-triq li kien imlaqqam u magħruf minn kulhadd bħala “Barabba,”⁸⁹ għall-Insara Maltin l-isem “Barabba,” bin-nisel Bibliku tiegħi marbut mat-tislib ta’ Kristu, għandu stigma marbuta miegħu.⁹⁰

Il-Farizej Taħt Tliet Saltniet

Fil-letteratura Maltija *Taħt Tliet Saltniet* huwa meqjus bħala monument. Ĝie stampat xejn inqas minn sitt darbiet, fl-1938, l-1945, l-1969, l-1978, l-1997, u l-2003. Fl-1935 rebaħ konkors imniedi mill-Gvern għall-ahjar rumanz li għalihi daħlu bosta xogħliljet oħrajin, fosthom *Zmien l-Ispanjoli ta' Ĝużè Galea*,⁹¹ li ha t-tieni. *Taħt Tliet Saltniet*, li ħareġ fl-1938, sena speċjali għal-letteratura Maltija minħabba l-pubblikazzjoni ta' bosta xogħliljet importanti,⁹² studjawh ġenerazzjonijiet shah ta' studenti, fosthom studenti tal-Malti fil-livell pre-Universitarju fil-bidu tas-seklu 21. Minn mindu ħareġ tqies, u għadu jitqies, bħala xogħol ta' livell letterarju u morali għoli. Fl-1938 Ĝużè Chetcuti stqarr li dan huwa “rumanz kbir” minħabba “l-originalità tas-suġġett, īsieb għoli mfisser bla tiġibid, li ma jinżilx sa fejn tinżel il-mentalità tal-poplu bla kultura.” Jgħid ukoll li d-deskrizzjonijiet ta' mkejjen u ta' nies huma “mpittra ċari.” Barra minn hekk, il-kitba ta' Aquilina għandha “stil għoli, kelma safja, vokabolarju wiesa”, karattri maqlugħha. Hu jaf inaqqax fil-karattri ħajja kbira.”⁹³ U fl-2003, Charles Briffa kiteb, b'ġenerozitā kbira, li minħabba li “Aquilina jattakka lill-Komuniżmu ta' żmienu,” Alessandru, il-personaqqg li jiddomina r-rumanz u jinkarna l-ideali tal-awtur, “jieħu dimensjoni ta' eroj politiku li intellettwalment irid jikkumbatti l-ideologija Komunista” u “jippromwovi, jippopolarizza, jew ifakkar l-ideologija Kristjana.”⁹⁴ Aktarx li fehmiet bħal din tad-Direttur tal-Edukazzjoni ta' dak iż-żmien, Dr A. V. Laferla, li kien il-President tal-ġurija li ppremjat lil Aquilina, li fl-1936 kiteb lill-Gvernatur Ingliz biex jgħidlu li dan ir-rumanz “cannot be prescribed as a text in higher schools as it savours of socialism and class rivalry and we must be very careful,”⁹⁵ komplex jgħollu lil dan ix-xogħol f'għajnejn il-letterati (u l-edukaturi) Maltin.

Għaldaqstant, ir-rappreżentazzjoni tal-Lhud f'rumanz bħal *Taħt Tliet Saltniet*, li huwa meqjus bħala importanti ħafna kemm bħala xogħol letterarju kif ukoll bħala xogħol li jippromwovi valuri morali għoljin, titlob analizi bir-reqqa għax kapaci tixxhet dawl fuq kultura. Fit-32 faċċata tad-dahla tiegħi għal-ghar-rumanz miktuba fil-bidu tas-seklu 21, 25 sena wara l-pubblikazzjoni ta' *Orientalism* ta' Said, Briffa mkien ma jipproblematizza r-rappreżentazzjoni tal-Lhud u l-Għarab/il-Musulmani fir-rumanz. Seamus Deane jikteb li huwa minnu li l-arti hija attivitā spċificika, imma mhix maqtugħha mid-dinja li fiha timbet għax hija wkoll attivitā li fiha "*the whole history of a culture is deeply inscribed.*"⁹⁶ Għalhekk fix-xogħol ta' Aquilina m'hemmx biss l-att individwali u maqtugħi għalih ta' kittieb li jfassal rakkont imma hemm ukoll il-kultura u

l-istorja li fihom u permezz tagħhom issawwar ir-rakkont. Xogħol letterarju mhuwiek minnu nnifsu “innocenti.” Chinua Achebe jgħid li wara li qara x-xogħol “imperjalista” ta’ Joyce Cary *Mister Johnson* irrealizza li “although fiction was undoubtedly fictitious it could also be true or false, not with the truth or falsehood of a news item but as to its disinterestedness, its intention, its integrity.”⁹⁷ Il-qarrejja jistennew li l-kittieba jkunu percettivi, li jkunu kapaċi, b’ċerta heffa, jaraw l-affarijiet u l-bniedmin lil hinn mill-isterjotipi u mhux iħalluhom jiġru bihom.⁹⁸ Achebe jemmen li “literature is always badly served when an author’s artistic insight yields place to stereotype and malice.”⁹⁹ Minkejja li jirrakkontaw id-dinja li jgħixu fiha, il-kittieba, skont Achebe, iridu wkoll ikunu kapaċi jaraw iżżejjed mill-bqija tas-soċjetà, iktar fil-wisa’ u iktar fil-fond. Meta xogħol letterarju jirriproduċi fedelment l-isterjotipi, bħall-preġudizzji kontra l-Lhud, tal-komunità jew parti minnha, mingħajr ma jiddubita minnhom, mingħajr ma jixxet dawl ġdid fuqhom, ikun qiegħed joffri stampa limitata. Mingħajr ma jkun jaf ikun qed jagħti ħjiel ta’ kultura u mentalità mifruxa u aċċettata. Ir-rappreżentazzjoni tal-Lhud fin-narrattiva tas-snин tletin tas-seku 20 tagħtina ħjiel ta’ anti-Semitiżmu mifrux fil-kultura Kattolika konservattiva tal-Maltin.

L-analizi tar-rappreżentazzjoni tal-Lhud fir-rumanz ta’ Aquilina hija partikolarmen importanti minħabba r-rispett li jgawdi fil-kultura letterarja Maltija u anki lil hinn minnha. Ngħidu aħna, f’April tal-1967, tletin sena wara l-pubblikazzjoni ta’ dan ir-rumanz, bniedem ta’ kultura kbira u miġjud minn bosta Maltin ta’ żmienu bħal Wallace Gulia, kiteb li waqt li r-rumanz Malti normalment iħares aktar lejn l-istorja milli lejn il-filosofija tal-ħajja jew tal-bniedem bħala bniedem, *Taħt Tliet Saltniet* huwa fundamentalment differenti għax “iħares lejn il-kif u l-ghala tal-ħajja u tal-karattri mpingiġjin mill-kittieb li jasal għal filosofija soċjali, hekk li kultant thoss li r-rumanz hu biss il-meżz li bih il-kittieb qed jinqeda biex ifisser il-filosofija soċjali tiegħu.” Dan, skont Gulia, jorbot ix-xogħol ta’ Aquilina “mal-istorja tar-rumanz fil-letteraturi kbar tad-dinja, l-aktar il-letteratura Ingliża, Franciżu u Russa.”¹⁰⁰ Għalhekk, għal certi Maltin meqjusin bhala influwenti fis-soċjetà burgiżza, il-kelma ta’ dan ir-rumanz tiswa iżżejjed minn ta’ oħraejn, anki għaliex, kif jgħid Oliver Friggieri ftit snin wara Gulia, l-għan edukkattiv “jinhass mill-bidu sal-aħħar tar-rumanz.”¹⁰¹ Il-funzjoni didattika tinħass ukoll fit-titlu li Laurent Ropa għażiex għal dan ir-rumanz meta qalbu ghalli-Franċiż, “Le Sermon sur la Montagne,” il-prietka tal-muntanja.¹⁰²

F’Taħt Tliet Saltniet il-karattri Lhud huma fost il-karattri ewlenin fir-rumanz u jidhru l-ewwel darba fit-tanax-il kapitlu. Alessandru Habela, l-eroj

tar-rumanz, u l-ħabib tiegħu Ĝanni jkunu għaddejjin fuq il-kaless, sejrin mid-dar ta' Pawlina f'Haż-Żabbar sad-dar ta' Alessandru fil-Belt Valletta meta fit-triq jiltaaqgħu ma' "rassa ta' nies għaddbana, jghajtu, jitkellmu, jisħtu u jixxu l-ġebel għal xi ħadd li ma kienx jidher." F'nofs ir-rassa jsibu xiħ, "demmu jsawtek, għajnejh ta' ħalliel, imnieħru ta' sequer, isfar daqs il-qarsa tax-xama", u mdahħal f'qoxortu bil-biża'." Huwa "neguzjant magħruf Lhudi, tistħajlu wieħed minn dawk il-Fariżej li Kristu ghajjar oqbra mbajda, jew inkella wieħed minn dawk il-bejjiegħa regħibin li keċċa minn Maqdes Missieru." Maġenbu hemm bintu ta' sittax li Aquilina jagħmel minn kolloks biex jifridha moralment minn missierha: "għajnejha kbar suwed ikellmuk," "għilditha qamħet il-lewnej," "demmha jiġibdek,"¹⁰³ u "ħelwa bis-sbuħija magħrufa tal-ġēns Lhudi."¹⁰⁴ Fejn ix-xiħ, jgħidilna Aquilina, "kienet qisha 'Is-Sbuħija ħada l-Bhima."¹⁰⁵ Thares lejn wiċċhom ma kontx tobsor f'mit sena, jgħidilna r-rumanz, li kienu missier u bintu. "Għax il-Lhudi kien qisu l-ħalliel il-ħażin, u t-tifla l-Madalena, b'dak ix-xagħar twil jilhqilha sa tarf qaddha."¹⁰⁵

Din ix-xena li fiha l-awtur jintroduci lil-Lhud tfakkarna f'rewwixta li seħħet tassew kontra l-Lhud f'Malta tista' tgħid fl-istess perijodu. F'Lulju tal-1805, wara dimostrazzjoni fil-Belt Valletta, folla mgħaddba daħlet f'għadd ta' ħwienet tal-Lhud u bdiex tinsulenta lil-Lhud fit-toroq. Henry Frendo jsostni li "l-popolin kien mimli bi preġġudizzji 'Nsara' kontra l-Lhud, u f'ċertu sens kien anke jibża' minnhom."¹⁰⁶ Meta, fil-perijodu mqalleb ta' bejn l-1806 u l-1813, waslu mat-tlett elef Lhudi u Lhudija f'Malta minn Ģibiltà, Korfū, ir-Russja, l-Ewropa Centrali u l-Balkani li kienu fost madwar tletin elf ruħ barranin li waslu Malta f'dan il-perijodu, il-Lhud, li kellhom digħi l-fama, fost l-oħrajn, ta' spjuni, weħlu ma' ras il-Maltin. Skont Frendo, il-Lhud "qisu kellhom dellhom tqil" għax weħlu b'kolloks minkejja li t-tort tal-problemi li kellha thabbat wiċċha magħħom Malta minħabba l-wasla ta' tant barranin f'perijodu qasir żgur li ma kienx tagħhom biss.¹⁰⁷ Dawn l-osservazzjonijiet jagħtu ħiel tal-klima anti-Semitika fil-pajjiż, kemm fi żmien l-Ordni, meta l-Lhud kienu lsiera, kif ukoll wara li nhelsu mill-jasar minn Napuljun Bonaparte u minkejja l-protezzjoni li offriehom Alexander Ball. Meta fi żmien il-pesta tal-1813-14, inġiebu tabib u persunal ta' sittax-il ruħ minn Smyrna bħala rinforz, jidher li ftit li xejn intlaqqgħu mill-Maltin għax kienu Lhud.¹⁰⁸

L-ewwel dehra tal-koppja Lhudija hija indikazzjoni tajba tal-mod kif ir-rumanz ta' Aquilina se jifdi u jikkundanna lil dawn it-tnejn min-nies: Aquilina jgħidilna li l-missier ikrah jixbah moralment lill-Fariżej meqjusin bħala ipokriti, dawk li riedu li lil Kristu jaqtgħuhielu għall-mewt; il-bint sabiħa

qisha l-“Madalena” Nisranija, l-oppost tal-Fariżej, il-mara viċin ta’ Kristu u s-sofferenzi tiegħu. Il-Madalena, jew Marija ta’ Magdala, kienet il-mara li minnha Ĝesù kien keċċa seba’ xjaten u li skont San Mark deher l-ewwel lilha wara li qam mill-mewt [Mk:16:9]. Hawnhekk Aquilina, bħal *Il-Miklem Malti*, jimxi mat-twemmin popolari żbaljat li l-Madalena (Marija ta’ Magdala) kienet il-mara l-midinba li għand Xmun il-Fariżew,¹⁰⁹ qagħdet wara Ĝesù, “ħdejn riġlej, tibki u xxarrablu riġlej bi dmugħha u tixxutahomlu b’xuxitha; imbagħad bisitlu riġlej u dilkithomlu biziż-żejt ifu.” [Lq:7:38] Mingħajr ma jgħid xejn, il-Fariżew jitkażza bil-midinba u-l-aktar b’-Għesu, u-Ĝesù jikkonfrontah: “Għalhekk nghidlek li dnubieħha, li kienu ħafna, inħafrulha, għax ġabbet ħafna; imma min jinhafiru ftit,” u hawnhekk Ĝesù qed jirreferi għal Xmun il-Fariżew, “ftit iħobb.” [Lq:7:47] Dan il-passaġġ, f’għajnejn Aquilina, juri d-differenza bejn Ebeneżer, il-Fariżew u l-ipokrita, u bintu Ester, il-mara niedma ta’ dan il-passaġġ mill-Vanġelu. Fil-poezija “Wieħed Biss,” Rużar Briffa jgħid li minħabba din l-imġiba ta’ Kristu l-għedewwa tiegħu bdew ifasslu l-pjan tagħhom biex joqtlu. F’nota introduttiva li kiteb fl-1972 għas-salmi tiegħu, Aquilina jaġhti interpretazzjoni partikulari tar-relazzjoni tal-bnedmin mal-figura tal-Madalena u mal-Fariżej. “Il-Madalena kienet waħda, imma fl-istess ħin kienet aħna lkoll, in-nies dgħajfin tal-bieraħ, tal-lum u ta’ għada. L-istess kienu l-Fariżej, in-nies ta’ żewġ uċuħ li jaraw it-tibna f’għajnej fuq sidirhom u juru minn barra li huma nies tajba, iż-żda fil-fatt kienu ipokriti u foloz, għax minn ġewwa kienu bħal oqbra, kollha qżież u ntejjen.”¹¹⁰ F’Is-Sigriet tal-Qrar ta’ Emilio Lombardi, bħal fir-rumanz ta’ Aquilina, Luisa tgħid lil-Lħudi Abram Lameth li hu jagħmel bħall-Fariżej, li “kienu jħabbu fuq sidirhom u juru minn barra li huma nies tajba, iż-żda fil-fatt kienu ipokriti u foloz, għax minn ġewwa kienu bħal oqbra, kollha qżież u ntejjen.”¹¹¹ Diffiċċli biex il-qarrejja ma jiħdux l-impressjoni mir-rumanz li l-Lhud huma kollha “Fariżej,” skont kif jinterpretaw din il-kelma l-awturi Maltin, anki ghaliex fit-tliet rumanzi ta’ Lombardi li nirreferu għalihom hawnhekk, m’hemmx karattri Lhud li għandhom kwalitat jiet pozittivi. Fir-rakkont ta’ Aquilina, il-folla kienet mgħaddba sew għax ix-xiħ Lħudi kien xtara ħafna ħwejjeg bid-dejn imma baqa’ ma ħallashomx, u mingħand Lħudi ieħor, “għadu tiegħu” għax “kien ħadlu ħafna xogħol minn idejh,” in-nies saru jafu li kien se jipprova jaħrab minn hemm biex ma jħallas lil ħadd. Għalhekk bdew jgħajru: “Lħudi... ħalliel... ħalliel... ja wieħed minn dawk li sallbu ’l Kristu... ħalliel... ħalliel... ”¹¹²

Fl-awtobiografija tiegħu, l-awtur Malti-Franciż Ġużè Cutayar imwied Tunęż fl-1938 jirrakkonta li l-komunità Maltija f’Tunęž kellha relazzjonijiet

“aktarx tajbin” mat-Tuneżini u l-Lhud, “nisa ma’ nisa, irgiel ma’ rgiel,” imma “kont tintebaħ li bejnietna kien hemm nuqqas ta’ fiduċja.” Lit-Tuneżini l-Maltin kienu jsejhulhom “Torok,” fdal, skont Cutayar, “ta’ tifkira tal-ġħadu dejjiem,” u ħadd ma kien jistenna li xi tfajla Maltija tinnamra ma’ Mislem. Il-Lhud, min-naħha l-oħra, kienu “dawk li sallbu lil Kristu.”¹¹³ David Shasha jistabbilixxi li l-anti-Semitiżmu, trasformazzjoni tad-disprezz tal-Griegi tal-qedem lejn kulturi oħrajn, huwa marbut b’mod “passjonali” mal-Kristjaneżmu. Il-Griegi tal-qedem ħolqu kultura monolingwi li injorat u sikwit abbużat mis-sudditi *tagħhom*. L-ewwel Insara, li ħafna minnhom fil-fatt kienu Ģentili, mhux Lhud, xorbu dan il-pregħidizzju etnokulturali, u miegħu l-monolingwiżmu, biex jippruvaw jippreżentaw il-komunità l-ġdidia reliġjuża u politika tagħhom bħala waħda li kienet tixbah sew lid-dinja Griega-Rumana li kellhom madwarhom. B’dan il-mod, il-Ġudaiżmu sabruħu waħdu, espost ghall-persekuzzjonijiet tal-aħwa Nsara. Bit-twaqqif tal-Imperu Ruman Nisrani, dan il-pregħidizzju kulturali nbidel fi programm politiku influwenzat sew u mwettaq minn kittieba bħal Santu Wistin li pprova jsawwar mill-ġdid ir-rwol tal-Lhud fid-diskors Nisrani. Il-fehmiet ta’ Santu Wistin, li ma twelidx Nisrani iżda kkonverta għall-Kristjaneżmu, gew inkorporati fit-tagħlim tal-Knisja. Għalkemm il-fehma tiegħu dwar il-Lhud ma kinitx tant-ħarxa li wasslet għall-qtıl tagħhom fl-artijiet Insara Ewropej, kienet ’il bogħod ħafna minn dik li wasslet biex il-Lhud isibu l-istabbiltà u l-kenn fl-artijiet Iżlamiċi. Minkejja li l-pożizzjoni li ha kienet aħjar minn dik ta’ Santi Padri oħrajn, Santu Wistin xandar xorta waħda dak li Shasha jsejjahlu tip ta’ “razziżmu paternalistiku” li diffiċċi ssib mod kif tiġġustifikah.¹¹⁴ Shasha jsostni li l-anti-Semitiżmu huwa fenomeno kulturali u politiku li għandu l-ġheruq tiegħu fi Kristjaneżmu li ġabar flimkien għadd ta’ friegħi differenti fil-qedem u dawwarhom fi programm politiku ċar-ħafna. Fil-ktieb tiegħu dwar il-Belt ta’ Alla, Santu Wistin jistqarr li l-Lhud huma l-għedewwa tal-Knisja u li Alla nqedha bihom biex juri l-grazzja tal-ħniena tiegħu lill-Knisja,¹¹⁵ u r-rebħha tal-Knisja fuq is-Sinagoga,¹¹⁶ għax l-offiża tal-Lhud, skont San Pawl fl-Ittra tiegħu lir-Rumani, wasslet għas-salvazzjoni tal-Pagani, tal-Ġnus.¹¹⁷ Skont Aruffo, fl-Ittra lir-Rumani, San Pawl identifikal lil-Lhud bħala l-element tas-salvazzjoni għax kienu jirrappreżentaw ix-xhieda tal-identità Kristjana rasha ’i ifsel (“*rovesciata*”).¹¹⁸ Għalhekk Alla lil-Lhud ma qatilhomx, biex l-ġħarfien li huma Lhud ma jintilifx, minkejja li ħakmuhom ir-Rumani, u ma jinsewx il-liġi ta’ Alla. Jekk il-Lhud jispiċċaw ix-xhieda tagħhom titlef is-siwi tagħha. Alla ried li jferriżxhom ma’ kullimkien

because if they had only been in their own land with that testimony of the Scriptures, and not every where, certainly the Church which is everywhere could not have had them as witnesses among all nations to the prophecies which were sent before concerning Christ.¹¹⁹

Santu Wistin irid li l-eżempju (ħażin) tal-Lhud jibqa' jintuża bħala xprun ġħall-Insara kollha. L-Insara jinqdew b"figuri mitici" tal-Lhud biex jikkreaw dik li Memmi jsejħilha "l-mitologija ta' Kristu, li jrid jinqabab bħala prija mil-Lhud biex jifdi lill-umanità," u jistabbilixxu s-superiorità morali u storika tagħhom;¹²⁰ "*The denigration of the Jews was, for them, necessary for the exaltation of the Christians.*"¹²¹ Aruffo jsostni li l-ħsieb Kristjan, imnebbat mill-ittra ta' San Pawl lill-Korintin, saħaq mhux biss fuq il-fatt li l-Lhud caħdu b'mod persistenti l-verità iżda anki fuq l-idolatrija u l-immoralità tagħhom. Giovanni Crisostomo, wieħed mill-missirijiet tal-Knisja tal-Lvant, kien jara lil-Lhud bħala simbolu tal-ħażen.¹²² Fir-raba' seklu, meta stabbilixxa s-supremazija soċjali u politika tiegħi, il-Kristjaneżmu ha taħt idejh b'mod definitiv il-kitbiet tal-Iżraeliti u d-diffamazzjoni tal-istorja tal-poplu Lħudi, kollu kemm hu, laħqet livell li qatt ma kienet laħqet qabel. F'dan l-istadju bdew jogħsfru riferimenti għal Lhud individwali jew "xi Lhud" u l-akkuži bdew jindirizzawhom lil-"Lhud" ingenerali.¹²³

Il-filosfu Kattoliku influwenti tas-seklu dsatax Ernest Renan li kiteb, fost l-oħrajn, dwar l-ewwel żminijiet tal-Kristjaneżmu u li l-ktieb tiegħi, *Vie de Jésus*, kien popolari ħafna fi żmienu, kiteb li r-razza Semitika hija razza mhux shiħa minħabba s-sempliċità tagħha u li n-nazzjonijiet Semitici qatt ma rnexxielhom jilħqu maturità vera. Hdejn il-familja Indo-Ewropea, ir-razza Semitika għandha nuqqas ta' varjetà, ta' abbundanza tal-ħajja u mingħajr dawn l-affarrijiet ma tistax tkun perfetta.

Like those individuals who possess so little fecundity that, after a gracious childhood, they attain only the most mediocre virility, the Semitic nations experienced their fullest flowering in their first age and have never been able to achieve true maturity.¹²⁴

Said jikteb li Renan jittransforma fatti umani normali, bħal-lingwa, l-istorja, il-kultura, il-mohħi u l-immaġinazzjoni, fi ħwejjeg strambi u devjanti għax huma Semitici u Orjentali. Għal Renan "*the Semites are rabid monotheists who produced no mythology, no art, no commerce, no civilization; their consciousness is a narrow and rigid one; all in all they represent 'une combinaison inférieure*

*de la nature humaine.”*¹²⁵ Is-Semiti, jiġifieri l-Lhud u l-Ġharab, huma razza inferjuri. “*It should by no means be lost on us that Semitic was for Renan’s ego the symbol of European (and consequently his) dominion over the Orient and over his own era.*”¹²⁶ L-istess kien jgħid il-poeta u l-kritiku influwenti Germaniż Friedrich Schlegel (1772-1829), li għalih is-Semiti kienu differenti, inferjuri u għadhom lura u l-lingwa tagħhom kienet mekkanika u mhux estetikament sabiħa. It-taħditiet tiegħu dwar il-lingwa, il-ħajja, l-istorja u l-letteratura huma mimljin diskriminazzjoni, “*which he made,*” skont Said, “*without the slightest qualification.*”¹²⁷

Vittma u Għadu tan-Nisrani

Kontra Alessandru, li skont Aquilinakien “Nisrani tajjeb, ġwejjed, għaqli, u mheġġeg għall-ġid ta’ nies,” il-Lħudi kien “hażin daqs duwa tax-xhix, qalbu hażina, qoħta, regħbi ghalkemm għani, mibgħud għall-mewt u mgħajjar.” Wara l-attakk qawwi li jsir fuq “il-Lħudi,” ir-rumanz donnu jirrealizza li qiegħed jikkundanna poplu sħiħ u jispjega li t-tort ta’ dan it-timbru li jingħata lil poplu sħiħ huwa tal-Lħudi, tal-individwu, u mhux tal-Maltin jew tar-Rumanz li qed jiġi generalizza: “Miegħu kien jehel nislu kollu.”¹²⁸ Ir-rumanz jispjega l-pozizzjoni tiegħu:

Aħna nifhmu li mhix haġa sabiħa li dal-ġens Lħudi, darba waħda l-magħżul ta’ Jaħwe, jehel bil-ħtija tal-kerq li l-agħar fosthom jagħmlu, għax in-nies ħażiena jinsabu fosthom bhalma fost l-imseħbin ta’ kull għaqda jew din ieħor. Madankollu l-ġrajja tiegħu fid-dinja hekk kienet u għadha fost l-Insara kif ukoll fost dawk li ma humiex. [...] Is-sekli jitbiddlu, ut-biddel il-ħajja politika ta’ ġnus oħra imma d-destin tagħhom [tal-Lħud] jibqa’ xorta fl-istorja u, waqt li aħna nifhmu li dal-ġens kbir ma għandux ikun imghakkes, Id ħamra bid-demmu bla Htija, donnha qed tiġri warajhom tilhaqhom, issabbathom mal-mewġ tal-ħajja, tkeċċihom minn kullimkien, u leħen kbir ikexkex tistħajlu jinsama’ f’widnejn dal-ġens imsejken: Id-Demm tiegħu jaqa’ fuq rasna u fuq ras uliedna!¹²⁹

Aquilina donnu qed jgħid li l-Lhud huma msieken għax minkejja s-sekli li għaddew u minkejja t-tbatija li batew bħala “ġens imixerred,”¹³⁰ ma jistgħux jaħarbu mid-dnub li wettqu meta qatlu lil Kristu. Barra minn hekk, ir-Rumanz seta’ jikkundanna bla ebda riżviera dan l-anti-Semitiżmu fost l-Insara li jsemmi hu stess, imma dan ma jagħmlux u jiffoka, minnflok, fuq il-“Htija” tal-Lħud li xerrdu d-“Demm” ta’ Kristu kważi elfejn sena qabel. Aquilina,

li jinhass sew fil-vuċi tan-narratur eterodijegetiku, jiddispjačih għal-Lhud u jsejħilhom “ġens imsejken,” imma jibqa’ l-fatt li ma jikkundannax lill-Insara tal-preġudizzju antik li f’elfejn sena ma rnexxilhomx ifiċċu minnu u r-rumanz donnu jipperpetwa l-preġudizzju bir-rappreżentazzjoni fizika sterjotipika u anti-Semitika tal-“Lhudi.”

Hemm xebh interessanti bejn din il-pożizzjoni ambigwa ta’ Aquilina u dik ta’ Sir Walter Scott f’*Ivanhoe*, rumanz storiku b’element nazzjonalistiku tal-1819 li Wallace Ph. Gulia jgħid li jiftakar fih meta jaħseb fil-karatru tax-xiħa ta’ Wied Ghafrit ta’ Aquilina¹³¹ – Alfred Degabriele jistqarr li Scott kellu influwenza kbira fuq ir-rumanziera Romantiċi Maltin,¹³² waqt li Briffa jistqarr li Scott influwenza lil-Aquilina fil-kitba tar-rumanz.¹³³ F’*Ivanhoe*, bħal f’Tah Tliet Saltniet, hemm negozjant Lhudi li jislef il-flus, Isaac of York, u bintu s-sabiha b’karatru nobbli, Rebecca, “*the most intellectually formidable as well as most courageous character;*”¹³⁴ l-istess formula narrattiva ta’ missier Lhudi rgħib, bint sabiha u konverżjoni ta’ Lhudija għall-Kristjaneżmu nsibuha f’*The Jew of Malta* ta’ Marlowe. Għal ħafna qarrejja fis-seklu 19, il-Lhud kienu l-attrazzjoni ewlenja tar-rumanz.¹³⁵ Fid-dahla tiegħu, għalkemm Scott jinsisti li l-Lhud huma bnedmin bħall-Insara, jippreżentahom xorta waħda bhala ftit strambi, differenti, u f’aspetti mill-karatru ta’ Isaac, missier Rebecca, jirrepeti l-isterjotipi tal-karatru Lhudi tad-drama, bħal *The Merchant of Venice* ta’ Shakespeare: “*Scott gives Isaac the stock cowardice and avarice of the stage Jew,*” bħal f’kapitlu 10 fejn in-narratur jgħid dwar il-“*habitual love of gain*” tiegħu,¹³⁶ iżda meta jiġi biex jagħzel bejn bintu u l-flus, jagħzel lil bintu.¹³⁷ Fid-dinja ta’ *Ivanhoe*, maħkuma minn maskilità ħarxa kif jgħid il-kumment promozzjonali ta’ edizzjoni partikulari tal-ktieb, il-Lhud javviluhom u jippersegwitawhom.¹³⁸ Is-sentiment anti-Semitic jinhass f’ħafna mumenti fir-rumanz, bħal f’kapitlu 5, li jibda bi kwotazzjoni dwar l-umanità tal-Lhud meħuda minn *The Merchant of Venice*. Kif jitfaċċa Isaac il-Lhudi fis-sala tal-ikel, is-superjur tal-patrijiet (Abbot) irodd is-salib għax jinhass u jiskandalizza ruħu li fosthom hemm “*an unbelieving Jew*” u l-Kavallier tat-Templari jsejjah lil Isaac “*a dog Jew,*”¹³⁹ imma Cedric, il-missier Sassonu ta’ Ivanhoe, isikket lill-mistednin tiegħu għax jargumenta li jekk il-Ġenna kellha l-ħila tissaporti nazzjon sħiħ ta’ “*stiff-necked unbelievers*” għal snin twal, huma ma kellhomx għalfejn jarawha bi kbira li jissaportu l-preżenza ta’ Lhudi wieħed għal ftit sħiġħat. “*But I constrain no man to converse or to feed with him.*”¹⁴⁰ Iżda Rebecca, “*eroina sublimi*” li l-qarrejja kollha tas-seklu 19 kienu jaduraw, hija meqjusa bhala antenata tal-Lhud nobbli li jidhru fir-rumanzi Vittorjani ta’ Disraeli u George Eliot. “*She, in particular,*

represents the Jews as figures far more potent than scapegoats whose rejection from the body politic guarantees its cohesion (although they are also that)." Rebecca tirrappreżenta l-Lhud bħala nies b'karatru sod li kapaci jirreagixxu ghall-persekuzzjoni tal-Insara billi jinrabtu aktar mat-tradizzjonijiet tagħhom. U Scott ma jagħżilx it-triq tal-konverzjoni għall-karattri Lhud tiegħu, kif għamlu ta' qablu: "*Scott eschews the solution of conversion, ubiquitous in plots involving Jewish characters before his own. Such intransigence becomes heroic when Rebecca refuses the Grand Master's offer of her life in return for baptism.*"¹⁴¹ Fil-Lhud ta' *Ivanhoe* hemm awtenticità superjuri fil-valur kulturali tagħhom minħabba l-kundizzjoni tagħihom bħala eżiljati. "*Their loss of a homeland obliges them to reconstitute Zion as a purely spiritual property.*"¹⁴² F'dan is-sens, hemm differenzi importanti fil-missier u l-bint Lhudija u l-mod kif jittrattawhom l-Insara fir-rumanz ta' Scott u fir-rumanz ta' Aquilina. Duncan jargumenta, però, li fl-aħħar tar-rumanz, l-esklużjoni ta' Rebecca, umli u qalbha tajba, mid-dinja ta' Ivanhoe (li jiżżeewiegħ lil Rowena maħkuma mill-vanità tagħha) u l-gheluq ta' Nsara li jithalltu ma' Nsara biss u li l-uniku fil-komuni bejniethom huwa l-anti-Semitiżmu, jillimita l-futur tal-Ingilterra.¹⁴³ Fil-kaž ta' Aquilina hemm il-“qtıl” ta' Ebenezer u l-konverzjoni ta' Ester li jxejnu l-Lhud u jwarrbuhom mill-Malta ideali u kulturalment magħluqa (ghajr għall-preżenza kolonjali ta' Mrs Flemington) li biha l-awtur jiċċelebra tmiem ir-rumanz.

F'*The Jew of Malta*, xogħol li Aquilina, li kien midħla sew tal-letteratura Ingliża, żgur li kien jafu sew,¹⁴⁴ jidher li Marlowe pprova jxejen l-anti-Semitiżmu fost l-udjenza tiegħu, bħalma donnu jipprova jagħmel Aquilina, billi jikkun trasta lil-Lhudija Abigail, nobbli u ġenwina, ma' missierha Barabas. Anna Beskin targumenta li permezz ta' Abigail Marlowe għandu l-opportunità li juri li hemm ukoll Lhud tajbin. "*However, he alienates her from her religion; the audience no longer sees ‘Jewishness’ as a part of Abigail’s identity. Instead, Abigail, a virgin nun, is the ‘good Christian,’ who is then killed by her own father, the ‘evil Jew.’*"¹⁴⁵ Għaldaqstant, bħal fil-kaž ta' Ester ta' Aquilina, il-Lhudija t-tajba inevitabilment tiċħad il-Ğudaiżmu tagħha u thaddan il-fidi Nisranija, li għall-kuntrarju hija meqjusa bħala r-religion it-tajba. Imma Aquilina lil Ester jibqa' jsejhilha Lhudija sal-aħħar, donnha lanqas il-konverzjoni ma tista' tnaddfilha din it-tebġha ta' ġensha minn fuq l-identità tagħha. Iżda hemm xebh ieħor interessanti bejn Ester u Abigail, iż-żewġ karattri nisa li kellhom jagħtu idea iktar pożittiva tal-Lhud: it-tnejn li huma m'għandhomx identità jew status soċjali lil hinn mir-rabta tagħihom mal-irġiel. "*Abigail introduced herself to the nuns as ‘the hopeless daughter of a hapless Jew.’*" Għaliha ħajjitha kienet

marbuta ma' missierha, u r-raġel li kienet thobb, Mathias, jirreferi għaliha bħala "the rich Jew's daughter." Xin-li Zhao ssostni li "She never deemed herself as an individual or a person with thought."¹⁴⁶ Ester, min-naħa l-oħra, tgħix fid-dell ta' missierha Ebenezer u wara tal-ħarġi tagħha ġanni. Identità tagħha donnha m'għandhiex: la għandha vuċi li tagħrafha u lanqas karattru determinanti, u għaldaqstant tidher bħala biċċa pjuttost insinifikanti fid-disinn ġenerali ta' Aquilina. F'dan is-sens żgur li m'għandhiex il-kwalitajiet meħtieġa biex tegħleb l-anti-Semitiżmu Malti.

Fix-xena li tintroduçi liż-żewġ personaġġi Lhud ta' Aquilina donnu hemm ħjiel tal-persekuzzjoni li l-Lhud kienu qeqħdin isofru fil-Germanja Nazista u fi bnadi oħra tad-dinja, perkuzzjoni li f'Malta tas-sajf tal-1935, meta Aquilina kiteb ir-rumanz, kienet magħrufa fost min kien jaf jaqra għax il-gazzetti kienu qeqħdin jirrapportaw dak li kien qed jiġi barra minn Malta b'ċerta prominenza. Għax "is-sekli jitbiddlu, u titbiddel il-hajja politika ta' ġnus oħra" imma d-destin tal-Lhud jibqa' l-istess, dak ta' vittmi ta' ġaddieħor minħabba d-dnub antik tagħhom.¹⁴⁷

L-idea tal-Lhud li jagħti r-rumanz toħroġ aktar fid-dieher meta n-narratur jiddeskrivi lil bint il-Lhudi, Ester, isem li jfisser "stilla" u li fil-Bibbja jirreferi għal mara Lhudija li laħqet sultana tal-Persja u helset 'il-ġensha mill-qedra.¹⁴⁸ Skont id-dizzjunarju tal-Bibbja ta' Easton tal-1897, fil-Kotba Mqaddsa Ester hija mara reliġjuża hafna, ta' fidi kbira, patrijottika, kuraġġuża, attenta u fl-istess ħin ta' rieda soda. "There must have been a singular grace and charm in her aspect and manners, since 'she obtained favour in the sight of all them that looked upon her' (Esther 2:15)." ¹⁴⁹ Fir-rumanz Ester hija "xbejba bla ħijiena" li "donna warda safja f'bur, bla ħtija, qatt għadu ma laħaqha l-waħx tal-ID il-Hamra." Aquilina jgħid li hi ma kienx jistħoqqilha l-kundanna minħabba l-qtil ta' Kristu, u fuqha, fil-fatt, "iddiet bosta drabi l-ħniena u l-maħfra tal-Imġħallek Lhudi li beka l-qedra ta' Ĝerusalem;" Ester ma kienx jistħoqqilha l-kundanna li rċieva missierha – kundanna li donnha fil-każ tiegħu kienet iġġustifikata għax kien iġib ruħu bħal dawk li sallbu 'l-Kristu. Hi ma kinitx iġġarrab "il-biża' ta' min jaf li hemm Id Hamra bid-Demm bla Htija tilħqu kull fejn imur bis-saħħa li talbu fuqu missirijietu."¹⁵⁰ Aquilina donnu qed jgħid li l-poplu Lhudi kelleu jibqa' jħoss il-kuxjenza tniggżeu minħabba l-qtil ta' Kristu. L-impressjoni li l-Lhud iridu jkompli jħallsu għal dak li seħħi elfejn sena qabel ir-rumanz jikkonferma meta jgħid li f'qalb ġanni tnisslet ħniena kbira għat-tfajla Lhudija. "Tghid id-Destin hafrilha d-dnub li mhux tagħha?" Dil-mistoqsja donnha timplika li d-dnub huwa ta' niesha imma mhux tagħha.

Forsi għalhekk hi tikkonverti. Barra minn hekk, il-fatt biss li r-rumanz jistaqsi din il-mistoqsija, li jirriproduċi l-akkuża anti-Semitista ewlenija, huwa xhieda li dan il-pregħidizzju huwa ħaj mhux biss fost il-poplu Malti taż-żmien li fih huwa ambjentat ir-rumanz, jiġifieri tmiem is-seklu 18, imma anki fir-rumanz innifsu u ż-żmien li fih inkiteb, fis-snin tletin tas-seklu 20. Elfejn sena wara l-mewt ta' Kristu, ir-rumanz għadu jħoss il-ħtieġa li jikkummenta b'dan il-mod: "Jista' jkun li l-Mislub sa-jhassar iċ-ċapsiet ta' demm aħmar, id-demm bla ħtija, mill-Ktieb ta' Hajjitha. Jekk Hu jhassar dawn it-tieċpisiet, Ester minnufihi toħroġ mill-ġhaqda msawta tal-ġens Lhudi."¹⁵¹ Għar-rumanz, kull persuna Lhudija titwieleq awtomatikament fl-ġhaqda" ta' ġens imċappas bid-dnub ta' elfejn sena qabel u f'hajjitha dik il-persuna trid tara kif se tinfeda minn dak id-dnub marbut speċifikament mal-ġens Lhudi. Skont din l-interpretazzjoni anti-Semitista, kull tarbija Lhudija titwieleq bid-demm ta' Kristu mċappas magħha. Fir-rumanz, Ester tinfeda minn dan id-dnub antik billi tiċħad ir-religjon tagħha, u għalhekk sa-ċertu punt in-nisel Lhudi tagħha, u tikkonverti għall-Kattoliciżmu. Nafu li storikament, il-Lhud kienu jeħduha qatta bla ħabel kontra dawk fosthom li kienu jikkonvertu. "*Not unnaturally Jews manifested strong feelings of hostility and profound antagonism at the conversion of their co-religionists to Christianity.*"¹⁵² Minkejja dan, ir-rumanz jagħti l-impressjoni li kienet deciżjoni pjuttost naturali għal tfajla "tajba" bħal Ester.

Meta Ebenezer, isem Ebrajk li jfisser l-ewwel ġebla, tal-pedament, jew ġebla tal-ġħajnuna,¹⁵³ ried jaħrab mill-ħlas li kellu jagħmel, ipprova jirba ġi is-simpatija ta' Alessandru billi jaħlef fuq "Alla ta' Abram u ta' Ġakobb,"¹⁵⁴ u b'dan il-mod ir-rumanz jitrasmettilna l-falzitħa tal-fidi tiegħi, u donnu tal-fidi Lhudija kollha kemm hi – fil-fatt Ester it-tajba tiċħad il-fidi Lhudija. Għajnejh żgħar huma ta' "qattus ħallieħ" u "dak imnieħru mgħawweġ bħal ta' sejer u ħalqu nofsu bla snien."¹⁵⁵ Ebenezer tant huwa personaġġ ħażin li saħansitra lest li jesponi lil bintu għall-periklu biex jipprova jsalva ġildu waqt li hi tigdeb biex tgħatti ghawaru. Hin minnhom Ĝanni "qeqħidilha sewwa l-faxxa safra li kienet waqqiġetilha fuq raqbet għonqha;" din il-faxxa terġa tissemmu fil-kuntest tal-ħsieb ta' Ester li Ĝanni m'għajjarhiex b'ġensha imma "qeqħidilha sewwa l-faxxa safra." Ester "ħasbet li ħadd ma sata' jħobb lil bint Lhudi." In-narratur jistaqsi: "Tgħid il-Mislub, li hi ma kinetx taf bih, għadira u neħha s-saħħa miruta minn fuq rasha?"¹⁵⁶ Fir-rumanz in-narratur kontinwament jiġibdinna l-attenzjoni għar-rabta bejn il-Lhud u t-tislib ta' Kristu. Fl-istess ħin, donnu biex jifdi lil din il-Lhudja differenti, għax qalbha tajba, mid-dnub faħxi li twieled magħha, in-narratur jindikalna mill-ewwel li, minkejja l-mibegħda

ta' missierha li jqis lill-Insara bħala "l-ghedewwa tagħna,"¹⁵⁷ hi tkhoss affinità istintiva mal-Madonna tad-Duluri li bħala omm Kristu kienet l-aktar li sofriet it-tislib tiegħu. F'Ester, "il-ħniena ta' ġanni fethet il-bibien tad-dawl" u meta ħarset madwarha f'dar Alessandru "għajnejha," bħal tal-Halwenija Musulmana, "waqgħu fuq inkwattru tad-Duluri" – anki l-ateu Ugo ta' Emilio Lombardi jingibed lejn il-figura tal-Madonna tad-Duluri.¹⁵⁸ Meta Ester tistaqsi lil ġanni min kienet dik il-mara fl-inkwattru, id-diskors narrattiv jerġa' jaqa' fuq il-ħtija tal-Lhud u n-narratur jimplika li t-tfajla ma kinitx taf bil-ħtija li kellha bħala Lhudja minħabbal-qtil ta' Kristu. Elfejn sena wara l-mewt ta' Kristu, in-narratur isemmi "l-ghajta" tal-antenati ta' Ester "beżgħana mill-Haqq tal-Mislub."¹⁵⁹

Hemm referenza oħra għall-faxxa safra meta ġġanni jiftakar fil-laqgħa tiegħu ma' Ester u jerġa' jismagħha "tiżżejjha ħajr talli qiegħdilha l-faxxa li kienet iż-żommilha x-xuxa flokha."¹⁶⁰ Wettinger jispjega li minkejja li l-Lhud u l-Insara Maltin kien jaħdmu flimkien fil-qasam militari, l-impressjoni hi li ż-żewġ komunitajiet kienu separati minn xulxin, u s-sinjal distintiv li kellhom jilbsu l-Lhud fil-Gżejjjer Maltin u jimmarkaw il-proprijetà tagħhom bih anki fis-seklu 15 kien xhieda kontinwa ta' din il-firda.¹⁶¹ Il-kaptan Grieg Markoras, li fuq il-bastiment tiegħu kelli jitla' Vassalli meta ħarab minn Rikażi għal Salerno, jgħid lil Ebeneżer li "intom il-Lhud kull fejn tkunu tistagħnew għax tisolhu n-nies! Intom għad iġġibu d-dinja f'idjekom!" akkuża oħra tipika tal-anti-Semitiżmu. U l-Lħudi jaqbel ma' din il-previżjoni u jsostni li "Aħna għad inkunu l-ħakkiema tad-dinja. Int qatt ma qrājt il-kotba tagħna?"¹⁶² Imbagħad, fi stqarrija straordinarja li tfakkarna fin-nuqqasijiet tal-karattru Lħudi Ġakobb Metternich tar-rumanzier Emilio Lombardi,¹⁶³ kontemporanju ta' Aquilina, in-narratur ta' *Taħt Tliet Salniet* jistqarr li "r-regħba kienet u tibqa' l-aqwa arma f'neqozjant Lħudi," u l-kapitlu XX jispicċa b'din l-istqarrija tan-narratur.¹⁶⁴

Skont *Il-Berqa* tad-19 ta' Awwissu, 1935, il-Ministru tal-Propaganda fil-gvern ta' Hitler, Dr Goebbels, għamel din l-istqarrija: "Aħna lil-Lhud nafuhom tajjeb, nafuhom bħala Komunisti, bħala bankieri, nies li japprofittaw ruħhom minn kull kriżi ċkejkna li tinqala' fil-kummerċ biex jistagħnew."¹⁶⁵ Uskont *The Times of Malta*, l-ewwel persekuzzjonijiet vjolenti tal-Lhud fil-Ġermanja bdew fil-bidu tas-snин tletin, tliet snin qabel ma nkiteb ir-rumanz. *"Ever since the first violent pogrom of Jews occurred in Germany about three years ago the propaganda machine of the Nazi Party has hummed with activity [...]."*¹⁶⁶ F'Malta anti-Nazista, żgur li l-kittieba kien konxji ta' dak li kien qed jiġi lil-Lhud barra minn Malta u dan forsi seta' jixpruna lil-kittieb miftuħ bħal Aquilina biex ma jirriproduċix l-isterjotipi magħrufa u mifruxa fil-letteratura dwar il-Lhud. Fil-kontinent Ewropew jingħad li

I-attakk feroċi tan-Nazisti kontra l-Lhud seħħi fi klima ta' opinjoni pubblika digħà influwenzata minn sekli ta' ostilità Nisranija kontra r-religjon u l-poplu Lhudi.¹⁶⁷ “Għall-qligħ u tbixkil” jikteb Aquilina fir-rumanz tiegħu, il-Lħudi Ebeneżer kien “isemmi fil-batal isem Jaħwe u Abram u ġakobb ma' kull nifs li jieħu.”¹⁶⁸ Ebeneżer jgħid lil Alessandru li feraħ meta l-Kavallieri telqu minn Malta għax magħhom “marru l-ligijiet kontra tagħna u marret il-faxxa safra tal-ġħajb minn ras binti.”¹⁶⁹ L-edditt tal-1775 tal-Papa Pawlu IV kontra l-Lhud kien ikkonferma projbizzjonijiet qodma, bhal dik li l-Lhud ikollhom kopji tat-testi sagri tagħhom, u daħħal mill-ġdid is-sinjal distintiv li kellu jintlibes mil-Lhud – il-kodiċi ta' Vilhena ordna li l-Lhud kellhom jilbsu faxxa safra ma' rashom li tidher sewwa u ma kellhomx jilbsu kappell, u dawk li kienu jinqabdu jiksru dawn il-ligijiet kien jew isawtuhom bil-frosta jew jagħmluhom skjavu.¹⁷⁰ Barra minn hekk, Papa Pawlu IV daħħal ligijiet ingusti ġoddha, fosthom li hadd ma seta' jimxi wara t-tebut tal-persuna Lhudja mejta u fuq il-qabar fiċ-ċimiterju ma seta' jkun hemm ebda kitba jew lapida. Il-Papa ordna wkoll li l-Insara ma kellhomx jaqdu lil-Lhud, jew jitħaddtu magħhom, jew inkella jieklu fl-istess post magħhom; u l-Lhud ma setgħux jorqu barra mill-ghetto.¹⁷¹ Ir-rumanz jirrikonoxxi l-preġudizzju tal-Insara kontra l-Lhud meta jgħid li lil Ester, “ix-xorti hażina ghallmitha tibża’ mill-Insara,”¹⁷² u meta saret taf lil Ester, oħt ġanni “ċanfret lill-ħmerijiet ta' rasha meta haġbet li ħliqa haġwa bħal dik sata' jkollha jdejha mċappsin bid-demm.”¹⁷³ Imma ħdejn il-karikatura fizika u karatterjali ta' Ebeneżer bħala l-Lħudi “tipiku” u l-assocjazzjoni kontinwa tal-Lhud mal-qtıl ta' Kristu, ir-riferimenti fir-rumanz ghall-preġudizzji tal-Insara kontra l-Lhud jinhassu dghajfa. Fil-fatt hawnhekk, ir-rumanz iwaħħal fix-“xorti l-ħażina,” mhux fl-Insara Maltin, donnu l-preġudizzju huwa ġustifikat u din ix-xebba innocent hija eċċeżżoni. Barra minn hekk, anki fix-xena mqanqla li fiha ġanni jissogra hajtu biex imur il-Birgu u jagħtiha l-ahħbar li miet missierha, ir-rumanz jiddepersonalizzaha billi jerġa’ jirreferi għaliha, tliet darbiet, bħala “l-Lhudja” (waqt li ġanni, kif tistenna f'xena bħal din, imma anki b'mod konxju, isejħilha b'isimha).¹⁷⁴ “Iż-żagħżugħ triegħed quddiem dik il-Lhudja sabiħa, tafa’ dirgħajh madwarha, wiċċu ma’ wiċċha, u biesha.”¹⁷⁵ Donnu biex jiġiġustika din il-laqqha intima ta' Nisrani ma' Lhudja, ir-rumanz jghid il-naħħiha li dakinar stess Ester ftakret fil-“Mara tal-Qalb Minfuda,”¹⁷⁶ kif issejħilha l-Halwenija,¹⁷⁷ u “fit-talb tagħha talbet il-ħniena mingħandha u mingħandha Gesù, Alla ta' ġanni,” għax fl-imħabba “bdiet thoss li Kristu kien eqreb lejn il-bniedem minn Jaħwe l-qalil ta' missierha. Terġa’ Kristu ta' ġanni kien Lħudi bħalha.”¹⁷⁸ Barra minn hekk, in-narratur jinqeda b'Lhudja stess biex jistqarr li Gesù ta' ġanni huwa superjuri għall-Jaħwe tal-Ġudaiżmu.

Ebenezer u l-Ġens Kollu

F'waħda mill-iktar xeni koroh fir-rumanz, Ebeneżer qed jisraq ogġetti ta' valur mill-iġsma ta' dawk li mietu fit-taqbida kontra l-Franciżi f'Haż-Żabbar. Hin minnhom siequ tispicċa f'għadira demm. "Mignun, qisu hass ruħu mgħarrax minn xi haġa, infexx jidħak, gholla jdejha 'il fuq bi dwifru twal qishom ta' sequer u, 'Kemm hu shun demm l-Insara, Jaħwe, għajjat. 'Gagħalhom jiekelu lil xulxin biex ma jibilgħux lill-poplu tiegħek!'"¹⁷⁹ Waqt l-l-Lħudi, aktarx minħabba d-dnub hekk imsejjah ta' nislu u mhux sempliċiment minħabba l-karattru ta' għajjb tiegħu personali, m'għandu ebda rispett lejn id-demm tal-Insara u donnu lanqas tal-bnedmin ingħegħid, l-Insara Maltin ixxuttaw l-ghadajjar tad-demm sabiħ u mqaddes tal-bniedem li ħadd ma jagħmel bħalu ħlief Alla.¹⁸⁰ Kwazi f'kull xena li fiha jidher Ebeneżer hemm riferiment għall-qtıl ta' Kristu mil-Lhud jew għall-animosityà bejn ir-religjon Lhudija u dik Nisranija. Minkejja li jistqarr mod ieħor, ir-rumanz ma jirnexx ilux jinqata' mill-preġudizzju tal-Insara kontra l-Lhud bħala l-għedewwa pereċċellenza tagħhom, bħala dawk li wettqu l-ikbar dnub li tista' timmaġina.

Wara li jisparalu u joqtlu, mingħajr ma jkun jaf min hu, ġanni “ħares lejh immeżżeż u tqażzu, u xħin rah jiftaħ halqu u jaqla’ ruħu ħass li l-art strieħet minn duda moqžieža.”¹⁸¹ Ir-rumanz jagħti lil Ebeneżer il-mewt li jidhirlu li ħaqqu, imma jinqeda b’incident sfortunat fil-mument l-aktar moqžież ta’ hajjet il-Lħudi biex jehlisna minnu mingħajr ma jkun hemm konsegwenzi negattivi għan-Nisrani ġanni li joqtlu: ir-rumanz u l-qarrejja tiegħu jagħmlu tabirru ħhom li, għalkemm huma kuntenti li ħelsu minn Ebeneżer, mhumiex jifirħu li nqatel, għax il-qtil muhuwiex att li għandhom jifirħu bih l-Insara, u lanqas ma jistgħu jinkoragġixxu t-t-pattija. Fl-istess ħin ir-rumanz u l-qarrejja tiegħu għandhom kull drid jiġi li ġanni, l-eroj li naddfilhom il-komunità Nisranija tagħiġi minn dan il-“ħmieg,” ma wettaqx omiċidju għax irraġġixxa b’mod leġittimu f’-moment ta’ gwerra kontra att li kien qed iżebla lill-mejtin tan-naħha tiegħu. Barra minn hekk, ġanni jisgħobbih minn dak li għamel, imma mhux għall-vittma, li skont ir-rumanz ma jistħoqqlu ebda ħniena; ġanni jisgħobbih minħabba bint il-vittma, li hu miġbud lejha u li fiha għandha digħiż ż-żerriegħha tat-tjubija u għalhekk tal-fidi Nisranija.

Ir-rumanz jorbot l-att individwali diżgustanti ta' Ebenezer li jneżże' lill-ġellieda mejtin mill-ftit ġid li kellhom fuqhom ma' dik li f'għajnejn l-Insara hija l-ħtija kollettiva tal-ġens mibni fuq it-twemmin Lhudi u għaldaqstant mad-dejn li l-Lhud għandhom mal-Insara. L-akkuża tal-Insara hija inġusta u

għalkollox kontra l-kelma u l-ispirtu tat-twemmin ta' Kristu (u tar-rumanz) li jipprietka l-imhabba, il-maħfra u l-awtokritika, imma r-rumanz jinsisti fuq din l-akkuża. Id-distanza mhux biss reliġjuža u kulturali imma anki umana bejn il-Lhud u l-Insara tisseddaq bid-difna separata ta' Ebeneżer, li peress li ma kienx Nisrani l-Maltin ħaffrulu ħofra kbira ġo għalqa anonima u difnuh fiha.¹⁸² Ester il-Lhudija tersaq lejn Ĝanni n-Nisrani, u eventwalment issir haġa waħda miegħu, ghax kienet bħall-Maġi li marru wara l-kewkba biex ifixtu l-Mibghut,¹⁸³ għax “daret għad-din Nisrani.”¹⁸⁴ Fix-xena tas-serq ta' Ebeneżer mill-igħsma tal-mejtin, b'għajnejh fuq il-ġisem mejjet ta' għarusa li jisirqilha l-ħannieqa tad-deheb imdawra ma' għonqha, il-Lhud jiġid bid-däħka: “Thallas Jaħwe mill-Insara li jemmnu fil-qdusija u fil-paci, u jgħajru lilna xewwiexa u qattiel!” Sentenza wara r-rumanz jerġa’ jassocja lil Ebeneżer mad-disprezz lejn Alla u r-religion Nisranija: “Reġa’ hares madwaru bħalma jagħmel il-ħalliel bezziegħi li jidhol biex jisraq it-tempju t’Alla.”¹⁸⁵

Minkejja li jikkonferma l-konnessjoni sterjotipika tal-Lhud mal-flus meta jistqarr li kien “jaf jithallas,” ir-rumanz ta’ Aquilina jippreżenta f’dawl pjuttost pozittiv lit-tabib Lhudi tal-Ġermanja li jipprova jfejjaq lill-armla ta’ Vangu. Kien raġel qsajjar, b’nuċċali daqsiekk, leħja twila bajda u barbettu ħoxnin, imma kien imsemmi għall-għerf tiegħu u ma kellux il-fattizzi li l-anti-Semiti jassocjaw mal-Lhud u li jidħru sew f’Ebeneżer. Xi tobba għajjura qalġu xnighat koroh fuqu, xnighat li jixħdu, skont Aquilina, kemm kien mifrus l-anti-Semitiżmu f’Malta ta’ tmiem is-seklu 18, fosthom li “kien joqtol it-trabi biex jitqarben b’demmhom,” imma l-fejqan tal-morda, jgħidilna n-narratur, “għajjeb dawn ix-xnighat,” u l-“aħjar djar f’Malta baqqiġu jsejħu lili.”¹⁸⁶ Nafu li fis-seklu 18, u matul iż-żmien tal-Ordni f’Malta, l-ilsiera ma kellhomx permess jaħdmu bħala tobba u fl-isptar tal-Ordni aktarx li kien hemm biss tobba Nsara u persuni hielsa, imma dan ma jfissirx li l-ilsiera ma kinu jagħmlu x-xogħol ta’ toħha. Eventwalment, però, l-awtoritajiet reliġjuži tal-Ġeżejjer Maltin ma ħallewx lit-tobba Lhud, anki dawk li ma kinu ilsiera, jikkuraw pazjenti Nsara.¹⁸⁷ Fil-bidu tas-snин tletin tas-seklu 20 il-gazzetti Maltin kienu qed jiktbu dwar il-persekuzzjoni bla hedha tal-Kattoliċi u l-Lhud min-Nazi fil-Ġermanja, u għalhekk jista’ jkun li t-tabib Lhudi tal-Ġermanja li jsemmi r-rumanz Aquilina immaġinah wieħed mil-Lhud li kellhom jitilqu minn pajjiżhom, il-Ġermanja.¹⁸⁸ Skont it-Times of Malta, fl-1933 il-Gran Brittanja wiegħdet iktar minn elf permess għal Lhud mill-Ġermanja li riedu jemigrar lejn il-Palestina;¹⁸⁹ u fl-1934 biss, skont Il-Berqa, emigrar 15,042 Lhudi u Lhudija mill-Ġermanja għall-Palestina.¹⁹⁰ Lejn l-aħħar tas-snin tletin, jidher li Lhudi Ġermaniż ipprova

jibqa' Malta b'mod klandestin billi jaħrab minn fuq il-vapur li kien fil-Port il-Kbir imma nqabad u l-awtoritajiet riedu jiddeportawh.¹⁹¹ Fl-1935 il-Lhud Pollakki hadu bosta inizjattivi biex jgħinu lil-Lhud ippersegwitat, fosthom fasslu pjanijjiet għal kolonja ta'Lhud fl-Ekwador,¹⁹² u bojkot ta' prodotti Ġermaniżi.¹⁹³ L-40,000 Lhudi u Lhudija ta' Manchester kienu digħi bdew jibbojkotjaw dawn il-prodotti "bħala protesta kontra l-persekuzzjoni tar-razza tagħhom" fi Frar tal-1934.¹⁹⁴ Fil-gazzetti Maltin tal-1934, sena qabel ma nkiteb ir-rumanz *Taħt Tliet Saltniet*, kienu qed jidhru wkoll artikli dwar il-persekuzzjoni vjolenti tal-Lhud f'artijiet oħra, bħat-Turkija.¹⁹⁵

Skont *Il-Berqa* tat-28 ta' Awwissu, 1935, "Il-Karriera tal-Akbar Ghadu tal-Lhud," Gulju Streicher, bdiet propriju bl-akkuża medjevali infodata li tissemma fir-rumanz li l-Lhud južaw demm ħaddieħor għall-funzjonijiet reliġjużi tagħhom. F'April tal-1926, f'raħal qrib Nuremberg fil-Ġermanja, instabu l-katavri mbiċċrin ta' żewġt itfal. Minkejja li ħaddiem żagħżugħ għie arrestat u stqarr il-ħtija tiegħi, fid-distrett twaħħlu kartelluni li akkużaw lil-Lhud bil-qtil ta' dawn it-tfal biex jieħdu demmhom għall-funzjonijiet reliġjużi tagħhom. L-awtur ta' dawn il-kartelluni, Streicher, weħel il-ħabs minħabba l-fama ġażina li xerred dwar il-Lhud reliġjużi. Fl-ewwel ta' April, 1933, Streicher, bħala wieħed mill-iktar segwaċi fidili ta' Hitler, organizza l-bojkot kontra l-Lhud mal-Ġermanja kollha.

Joe Felice Pace, li għal ġafna snin ġadhem mill-qrib ġafna miegħu, jgħid li Aquilina kellu simpatija lejn il-Lhud minħabba l-olokawst (ix-Shoah). Felice Pace jara l-anti-Semitiżmu fir-rumanz bħala xhieda tal-kultura taż-żmien li fih huwa ambjentat u jgħid li f'Malta tal-bidu tas-sekulu 20 is-sentiment anti-Semita kien qawwi. Felice Pace jistqarr ukoll li Aquilina kien jirrispetta ġafna l-Iżlam u l-Musulmani u kien jgħid li "dawn biċċiet minnhom ituna eżempju,"¹⁹⁶ u dan juri li Aquilina ma kienx bniedem magħluq. Tant ma kienx meqjus bħala anti-Semita Aquilina li Ĝużè Cassar Pullicino, fil-ktieb tiegħi dwar *Aquilina u l-Malti*, jgħid li meta ġareg kien hemm min ra r-rumanz tiegħi bħala "propaganda favur il-Lhud." Din l-osservazzjoni ta' Cassar Pullicino tagħtina ħjiel tal-ambjent kulturali li fih inkiteb u ntlaqa' *Taħt Tliet Saltniet*. "Fit kienu li daħlu fl-ispirtu tar-rumanz; ġafna fehmuh u fissru ġażin u fil-klima politika ta' dak iż-żmien raw fih jew propaganda favur il-Lhud jonkella tifhir ta' ideologija mhaddna mill-Homor jew mis-Soċjalisti."¹⁹⁷

Nafu mill-kitba tiegħi li Aquilina kien jammira lil-Lhud minħabba l-mod kif hadu ħsieb il-lingwa qadima tagħhom, lingwa li Aquilina studja

meta kien student fl-Università ta' Londra fis-snin tletin. F'editorjal li kiteb għal *Leħen il-Malti* tal-1967 li fih jistaqsi jekk il-Maltin għadhomx b'mentalità kolonjali, Aquilina jfaħħar “il-kburija li l-ġens ta' Izrael iħoss għal ilsien Lħudi li qajmu mill-imwiet u tah l-*istatus* ta' lingwa uffiċċiali mitkellma.”¹⁹⁸ Aktarx li meta Aquilina ppubblika parti mis-salm tiegħu bil-Malti tal-1937 “Miserere” bil-Lħudi f'pubblikazzjoni tal-1972, kien ferħan u kburi li xogħlu, li għandu “mis-salmi tal-Lħud,”¹⁹⁹ kien qed jidher b'din il-lingwa li kien studja u kien jammira. F'Ottubru tal-1937, Aquilina mar Londra biex jistudja fl-Iskola tal-Ilsna Orjentali u Afrikani tal-Università ta' Londra.²⁰⁰ Hemmhekk jidher li studja l-Għarbi, il-Lħudi u s-Sirjak.²⁰¹ Aquilina jiddeskrivi lil Saydon, bniedem li kien jammira ħafna, bħala “Professur tal-Lħudi,”²⁰² u f’Ġunju tal-1939, Aquilina minn Londra u Saydon minn Malta kitbu lil xulxin dwar l-istudju tal-Ebrajk.²⁰³ Fis-snin tletin Saydon u Aquilina kienu saru jafu lil xulxin sewwa, fost l-oħrajn minħabba l-ħidma tagħhom fl-Ġhaqda tal-Malti (Università). Aquilina kien involut fl-Ġhaqda mill-bidu nett, u xogħol tiegħu deher fl-ewwel ħarġa ta' *Leħen il-Malti* fl-1931, waqt li Saydon kien il-President tal-Ġhaqda bejn Ottubru tal-1931 u Jannar tal-1940.²⁰⁴ Fir-rumanz tiegħu miktub f'nofs is-snин tletin qabel ma mar jistudja Londra, Aquilina għandu l-karattru ta' Dun Nikol, “qaddis u twajeb bħall-qaddisin kollha,” li, bħal Pietru Pawl Saydon, kellu kuxjenza soċċjali qawwija u kien jaf bosta lingwi, fosthom il-Lħudi, li “tgħallmu bħala lsien tal-Ġhaqda l-Qadima.”²⁰⁵ Għalhekk, f'ghajnejn Aquilina, il-Lħudi jidher bħala lingwa marbuta mat-twemmin Nisrani (f'dal-każ it-Testment l-Antik) u mhux miftuma minnu jew saħansitra f'oppożizzjoni miegħu.

F'editorjal li kiteb għal ħarġa ta' *Leħen il-Malti* tal-1946 li jibda bil-kliem li għoġbu ħafna tal-“filosfu Lħudi Henri Bergson, li m’i lux li miet, u li dan l-ahħar bintu saret Kattolika,” Aquilina jikteb dwar kif in-Nazisti, taħt it-tmexxija ta' Rosenberg, irriduċew il-Bibbja, “blata tal-Knisja,” għal “ktieb tal-Folklore, drawwiet u superstizzjonijiet Lħudin, ktieb razzista Semitiku.”²⁰⁶ Dan juri li wara t-Tieni Gwerra Dinjija, Aquilina, li għamel żmien viċċi-editur tal-*Berqa*, kien jikkoreġilha l-Malti u ġieli kiteb l-editorjali tagħha, kien konxju sew mir-razziżmu anti-Semita li xerrdu n-Nazisti fl-ewwel nofs tas-seklu 20.²⁰⁷ Alfred P. Farrugia, li twieled fl-1936, jgħid li għalkemm ma jafx x'kienet l-attitudni tal-Maltin lejn il-Lħud qabel il-Gwerra, jaħseb li dak li ġara fil-kampijiet tal-konċentrament “żgur li ġiegħel lill-Maltin ikollhom ħniena minn dak li ġralhom il-Lħud taħt in-Nazi.”²⁰⁸

Lombardi u l-Anti-Semitiżmu Religiż

Rumanz popolari ta' Emilio Lombardi (1881-1956) bl-isem ta' *L-Għama ta' Lourdes* li ġareġ għall-ewwel darba fl-1932, fl-istess perijodu ta' *Taħt Tliet Saltniet*, u mbagħad fl-1958; fl-1985, bħala l-ewwel ktieb fis-sensiela tal-Charles Arrigo Book Club, għax Arrigo deherlu li huwa t-tip ta' rumanz li “l-aktar iħobbu jaqraw il-Maltin, specjalment il-qarrejja nisa;”²⁰⁹ u f’edizzjoni riveduta “addattata għal żminijietna” minn Salvino Lombardi fl-2004, u nqara fuq ir-radju,²¹⁰ jagħti ħjiel tal-preġudizzji qawwija kontra l-Lhud f’Malta tas-seklu 20. Minkejja li Briffa jistqarr li *Taħt Tliet Saltniet* għandu “gharfien tal-kumplessitajiet tal-qagħda umana,” li ma fi “xejn mis-superficjalitajiet tar-rumanzi gotiči u tal-faxxikli,”²¹¹ u għandu “powerful characterization,”²¹² dawn iż-żewġ rumanzi ta’ Aquilina u Lombardi, bħal *Ivanhoe* ta’ Walter Scott, għandhom nuqqasijet simili fir-rappreżentazzjoni tal-Lhud, u t-tnejn jinqdew b’tipi, b’karattri essenzjalment catti. Friggieri jikteb dwar id-“deskriżżjonijiet stilizzati” tal-ġuvni u t-ffajla Maltija fir-rumanz ta’ Aquilina. “Huma persuni mbiddla f’oġġetti oħra jn li ġaqqa hom l-apprezzament mhux bħala tali, iżda bħala “affarrijiet” oħra li jintisgu sfiq fl-identità magħquda ta’ ambjent wieħed. Hi stilizzazzjoni li ma tistona b’ebda mod mad-deskrizzjonijiet, forsi stilizzati wkoll, ta’ aspetti materjali tal-ambjent raħli.”²¹³ F’*L-Għama ta’ Lourdes*, ambjentat l-aktar fi Franza b’nisġa improbabli u fl-istess ħin prevedibbli u b’karattri catti, il-protagonista Lhud Prussjan Ģakobb Metternich irid jivvendika ruħu minn Kattoliku “ferventi u eżemplari” Franciż bl-isem ta’ Luigi Chancerelle talli ma riedx jgħinu fil-kuntrabandu ta’ kotba bi “stampi diżonesti u moqżieża.”²¹⁴ Minkejja li m’għandux il-fattizzi li l-anti-Semitiżmu sikwit jatribwixxi lill-irġiel Lhud u li jidħru f’Ebeneżer ta’ Aquilina – Ģakobb huwa “raġel ftit twil, wiċċu ruxxan u leħja ġamranija mixuta tajjeb”²¹⁵ – il-karatterizzazzjoni ta’ Ģakobb issegwi t-triq magħrufa: huwa “bniedem kattiv u ta’ qalb xierfa” li m’għandu valuri ta’ xejn għax minkejja li hu ta’ reliġjon Lhudja “tista’ tgħid li ma jemmen b’xejn.”²¹⁶ Fil-fatt ma jdumx ma jintgħażel bħala Gran Mastru tal-Mażuni f’Pariġi. F’Malta fil-lingwaġġ popolari “Mażun” huwa bniedem li ma jemmen b’xejn. Fil-fatt, il-kumpannija tal-Mażuni li tagħażzel lil ġakobb bħala l-kap tagħha tiddikjara “gwerra kontra r-reliġjon u dawk kollha li jħaddnuha” u temmen li Ģakobb, “bniedem Iżraelita,”²¹⁷ jista’ jmexxi din il-gwerra minħabba li huwa bniedem li “jobgħod kemm jista’ lil dawn il-kwalitajiet ta’ nies.”²¹⁸ Ester tgħid lil Arturo li l-Lhud “qis u indemon jaqt,” m’għandux kwiet... Jobogħduhom wisq lill-Insara...”²¹⁹ Il-mibegħda tal-Lhud

għall-Insara hija tema rikorrenti fix-xogħlijiżet popolari ta' Lombardi. Fir-rumanz *Is-Sigriet tal-Qrar, jew Il-Ġurament tal-‘Miżerabbli* (1928), stampat ħames darbiet (1928, 1933, 1951, 1967 u 2000) “rakkont sabiħ u originali ta’ żmien ir-rivoluzzjoni Franciża,” u “s-segwitu” tiegħu, *L-Ittiema, jew Il-Vittmi tal-‘Miżerabbli* (1928), stampat ukoll fl-1976 u l-2000, l-avukat Lhudi Abram Lameth, imwieleed fi Franzia, “lejl u nhar ma kienx ħlief jaħseb kif kellu jeqred darba għal dejjem il-qassisin u nies twajba li jżommu magħħom,”²²⁰ u l-kummissarju tal-pulizija “kien jaf li Abram kien Lhudi u li kien ukoll għadu l-aktar qalil tal-qassisin.”²²¹ Fit-tliet rumanzi ta' Lombardi li nirreferi għalihom hawnhekk, il-missjoni distintiva tal-“Lhudi” – dejjem raġel waħdu, bil-karattru perfidu, infami, kiefer u ipokrita tiegħu – hija dik li jagħmel il-ħsara lill-Insara, li jżeblaħ il-fidi Nisranija. L-identità kollha tiegħu tiddependi mill-oppożizzjoni fundamentali, mill-qiegħ għar-relijon Kattolika. “Ta’ Lhudi li kien,” jgħid Fernando dwar Abram Lameth, “ma kienx jemmen li l-qassis ma jista’ qatt jgħid dak li jkun sama’ fil-Qrar.”²²² L-essenza tal-identità ta’ Abram Lameth, “ta’ Lhudi li kien,” tinsab fil-fatt li ma kienx Nisrani. L-impressjoni li tagħti n-narrattiva ta’ Lombardi hi li l-Lhud huma essenzjalment dawk li ġaduha kontra l-Kattoliċi; l-identità tagħhom hija kkaratterizzata minn dak li mhumiex u ma jridux ikunu u mill-kuntrarjetà u l-oppożizzjoni tagħhom; hija identità ta’ nuqqas, nuqqas ta’ identità.

Ģakobb huwa negozjant kbir li “b’heffa kbira kien jirnexxilu jagħmel kull tip ta’ negozju u mdaħħal f’ħafna soċċjetajiet tal-kuntrabandu,”²²³ u “Kien jislef ukoll bosta flus bl-użura.”²²⁴ Permezz ta’ Rebekka, ir-rumanz jgħidilna wkoll li “dak il-Lhudi barra li hu rasu iebsa, huwa makakk wisq.”²²⁵ Fl-ewwel kapitlu ta’ ġħumes paġni kollox, ir-rumanz jirreferi għal Ģakobb għal tlettix-il darba, b’mod kważi ossessiv, bħala “Lhudi” jew “il-Lhudi,” u dan jibqa’ jagħmlu matul ir-rumanz kollu: fl-erba’ paġni tat-tmintax-il kapitlu, li jirrakkonta kif ġakobb jinganna lil Freddie Chancerelle billi jagħwi kontra martu, ir-rumanz jirreferi għal Ģakobb bħala Lhudi sbatax-il darba. Ghajr għal Sumara ż-żingara,²²⁶ li hija mara tajba, ir-rumanz ma jidheri ebda karattru importanti ieħor mar-relijon jew mal-ġens tiegħu: nghidu aħna, ma jitkellimx dwar Luigi Chancerelle bħala “l-Kattoliku.” Jgħidilna li huwa Kattoliku, imma ma jirridu cihx għall-identità religiuża jew etnika tiegħu kif jagħmel ma’ ġakobb. Għaldaqstant nieħdu l-impressjoni li “l-impustur,”²²⁷ “il-mostru”²²⁸ u l-“lupu aħrax”²²⁹ ġakobb iġib ruħu b’mod “infami,”²³⁰ “kiefer,”²³¹ “ipokrita,”²³² “miżerabbli,”²³³ u “perfidu,”²³⁴ kif jixlih kontinwament ir-rumanz, għax huwa Lhudi. Il-fatt li huwa wkoll ateu jżid man-natura hażina tiegħu, imma l-enfasi hija fuq il-fatt li hu Lhudi. Din

l-idea negattiva ħafna tal-Lhud tinħass ukoll fl-edizzjoni tal-2004 “addattata għal żminnietna” minn Salvino Lombardi. Waqt li fil-verżjoni tal-1985 taċ-Charles Arrigo Book Club, il-kelma “Lħudi” tintuża darba fuq il-qoxra ta’ wara tal-ktieb, fil-kumment qasir dwar ir-rumanz fuq il-qoxra ta’ wara tal-edizzjoni ta’ Salvino Lombardi, it-titlu “l-Lħudi” tintuża tliet darbiet, fil-bidu, fin-nofs u lejn l-aħħar. Min editja r-rumanz u min ippubblikah aktarx li ma kienx jinsisti fuq il-fatt li l-viljakkar tar-rumanz huwa Lħudi kieku beža’ li dan seta’ jqanqal id-diżappovazzjoni tal-qarrejja Maltin.

Ĝakobb Metternich jaħmi l-vendetta tiegħu kontra l-familja Kattolika ta’ Chancerelle minħabba l-mibegħda tiegħu għar-reliġjon Kattolika u dawk li jħaddnuha. L-insistenza tar-rumanzier fuq ir-reliġjon f’xogħol li huwa essenzjalment ċelebrazzjoni tar-rebħa inevitabbli tal-Kattoliċizmu fuq kolloks u fuq kulħadd, tindika li l-anti-Semitiżmu tar-rumanz għandu għeruq Kattoliċi. Ir-rumanz iqiegħed kontinwament l-Insara Kattoliċi ’l fuq mill-karattri ta’ reliġjonijiet oħra rajn. Lombardi jidher li ftit li xejn iġerragħ, jew għandu opinjoni tajba tal-Protestanti u t-twemmin tagħhom, li suppost mhuwiex differenti wisq minn dak tal-Kattoliċi. Meta Freddie, imwieledd Kattoliku (u għalhekk essenzjalment tajjeb) imma mrobbi bħala Luteran minħabba l-ingann ta’ Ĝakobb, jiddeċiedi li jikkonverti għall-Kattoliċizmu, ir-rumanz jgħidilna li “kien nieqes mit-tagħlim fuq Alla” u għalhekk “xejn ma ġab quddiem għajnejh il-ħniena kbira ta’ Alla” u “beda jaqta’ qalbu li jista’ jaqla’ l-maħfra mingħandu jekk jindem u jkun lest li jsewwi mill-aħjar li jista’ l-ħsara li għamel.”²³⁵ Barra minn hekk, peress li Freddie “kien imrobbi bħala Protestant, ma kienx jemmen fit-twemmin tal-Knisja Kattolika” u għalhekk ma setax jifhem kif seta’ jagħmel xi ħaġa għal ruħ il-kunjatu tiegħu li kien għadu kemm miet.²³⁶ Skont ir-rumanz, peress li Freddie kien Protestant “qatt ma seta’ jniżżejjha li taħħfer lil min għamillek id-deni.”²³⁷ Barra minn hekk, Nora tispjegħalu li r-reliġjon Kattolika “hija l-vera reliġjon li tista’ twasslek biex taqla’ minn Alla l-maħfra ta’ dnubietek.”²³⁸ Ir-rumanz jistqarr li l-“veri Nsara” huma l-Kattoliċi Rumani, bħal omm u missier Ugo u Freddie, u l-Luterani mhumiex “veri Nsara.”²³⁹ Hjiel ieħor tad-disprezz ta’ Lombardi għar-reliġjon Luterana jidher f’kumment li jagħmel dwar Claudio, meta jgħid li “għalkemm kien Luteran, donnu r-rimorsi għamlu bih ukoll” (enfasi miżjud).²⁴⁰ Lombardi jagħti l-impressjoni li r-reliġjon Luterana hija twemmin bla qalb. Wara kolloks, ir-reliġjon Protestanta, li minnha ħareġ il-Luteraniżmu, “kif juri l-isem stess, mhix īlief protesta ta’ certi nies li ħaduha kontra l-Knisja apostolika Rumana u ma ridux joqogħdu għat-tagħlim tal-Papa, is-suċċessur ta’ San Pietru, u b’hekk ivvintaw setta għalihom.” Fi

ftit kliem, “ir-religion Luterana mhix ħlief ir-religion Kattolika mgħawġa kif jaqbel lilhom...”²⁴¹ Il-Kattoliċiżmu, mill-banda l-oħra, huwa assoċjat ma’ nies sewwa u rispettabbli.²⁴²

Il-ġerarkija tar-religionijiet kif jippreżentaha dan ir-rumanz ta’ Lombardi, bil-Kattoliċiżmu fl-ewwel post u l-Ġudaiżmu fl-aħħar, tista’ tingabar f’dan il-kliem li Freddie jgħid lil martu Nora: “[...] inwieghddek li nħalli r-religion Protestanta u nsir Kattoliku Ruman bhalek u qatt ma nerġa’ nħares lejn wiċċ dak il-Lħudi.”²⁴³ Bhal fir-rumanz *Taħt Tliet Saltniet* ta’ Aquilina, it-tema tal-konverżjoni għall-Kattoliċiżmu hija fundamentali, tista’ tgħid ossessjoni, f’*L-Ġħama ta’Lourdes* ta’ Lombardi. Dawk li jikkonvertu, bħal Ester, il-Halwenija, Rebekka, Ugo u Freddie, huma n-nies li fihom hemm digħiż ż-żerriegħha tat-tajjeb, xi haġa li l-karattri sterjotipiċi Lhud ta’ Ebeneżer u ġakob Metternich m’għandhomx: għax ir-religion Kattolika hija r-religion it-tajba u r-rakkonti taż-żewġ rumanzi donnhom inkitbu wkoll biex jikkonfermaw it-tjubija intrinsika tal-Kattoliċiżmu Ruman u n-nuqqasijiet fundamentali tar-religionijiet l-oħrajn u iktar u iktar tal-atejżmu. Bħal Ester bint Ebeneżer ta’ Aquilina, Rebekka ta’ Lombardi, it-tifla ta’ Ugo Chancerelle l-ateu,²⁴⁴ minkejja li ma trabbietx bħala Kattolika u għalhekk kienet f’“nawfraġju ta’ hażen,”²⁴⁵ “kienet miġbuda għat-tajjeb” u “kellha qalbha tad-deheb,” u għalhekk, inevitabilment, tikkonverti għall-Kattoliċiżmu u tikkonverti wkoll lil ħabibtha Ester (Ester oħra, bħal ta’ Aquilina) u lil missierha Ugo.²⁴⁶

F’*L-Ġħama ta’ Lourdes*, Arturo, karatru li kieku llum jitqies bħala Kattoliku fundamentalista minħabba l-mod kif iġiegħel lil Rebekka tikkonverti “bilfors,”²⁴⁷ jistqarr li “jiena obbligat nitlob għal dawk li mhumiex Insara biex jagħrfu l-verità.”²⁴⁸

Meta ġakobb jiaprova jġiegħel lil Rebekka, bint il-Professur Chancerelle tbiddel fehmitha li tikkonverti għall-Kattoliċiżmu biex tiżżewweg Kattoliku, Rebekka twieġbu li bħala Lħudi “imissek temmen b’Alla li ħalqek... Ismek biss imissu jċanfrek għax kif taf aktar minni, inti gejt imsemmi għal wieħed mill-patrijarki tal-poplu Lħudi, li kien jemmen f’Dak li ħalaq kollox.”²⁴⁹ L-implikazzjoni hi li bħala Lħudi, id-dnub tiegħu tan-nuqqas ta’ fidi Kattolika huwa akbar minn ta’ ħaddieħor, u dan jixhed il-preġudizzju kontra dan il-ġens għax ifisser li minkejja li għaddew elfejn sena mill-miġja ta’ Kristu fid-dinja, lil-Lħudi qed tittrattah b’mod differenti minn ħaddieħor u l-ħażen tiegħu jidher akbar minn tagħhom. Hemm ukoll it-tmiem tar-rumanz. Bħal ġuda l-Iskarjota,²⁵⁰ imma għal raġunijiet differenti, ġakobb joqtol ruħu b’idejh billi jitgħallaq. Imut mewta kerha u solitarja, bħal ta’ Ebeneżer, mhux biss biex

dawk li jakkuzawh u jeħilsuna minnu ma jkollhomx għalfejn jikxfu għawarhom biex ġakobb jieħu dak li ħaqqu, imma l-aktar għaliex kien jistħoqqu mewta kerha. Ĝanni wkoll jehlisna minn Ebeneżer f'ċirkostanzi li jehilsuh minn kull sens ta' ḫtija jew ḫtija quddiem il-ligi. ġakobb imut “b’għajnejh imberrqa” u ddisprat, għax mill-qagħda li sabuh fiha deħrilhom “li wara li ntelaq biex jitgħallaq reġa” bdielu għax idejh sabuhom imqabbdin mal-liżär li tgħallaq bih, iżda sab li kien tard wisq.”²⁵¹ Fl-ahħar sentenzi tar-rumanz, in-narratur eterodijegetiku, permezz ta' Ugo li suppost kien jafu sewwa, jerġa' jirreferi għal ġakobb b'disprezz mhux b'ismu imma bħala “dak il-Lhud.”²⁵²

II-Mentalità Kolonjalista tal-Ikkolonizzati

Id-disprezz lejn il-barranin u l-aktar lejn il-Lhud u l-Musulmani fil-letteratura Maltija tas-snini tletin, lejn dawk li mhumiex Insara u Ewropej, jista' jinfiehem skont il-viżjoni Romantika tagħhom li ħolqot u bniet l-identità tal-Maltin f'oppożizzjoni għar-rappreżentazzjoni tagħhom tal-barranin. L-idealizzazzjoni tal-Maltin; tal-ħila u l-qlubija tagħhom; tad-determinazzjoni u l-lealtà tagħhom lejn il-komunità, lejn ir-religjon Kattolika u lejn il-kultura u t-tradizzjonijiet tagħhom; l-idealizzazzjoni tal-imghoddxi u kultant tal-preżent tagħhom, seħħet anki permezz tad-demonizzazzjoni tal-barranin, ta' dawk li kienu jitkellmu lsien differenti u kellhom religjon u drawwiet differenti. Iktar ma ċerti barranin dehru differenti mill-Maltin f'termini kulturali, l-aktar reliġjuži, iktar kienu jitqiesu bħala għedewwa, bħala theddida.

Hemm spiegazzjoni oħra, “kolonjali”, tad-disprezz li wrew il-kittieba Maltin lejn ċerti barranin, speċjalment lejn l-Għarab u l-Afrikani. Fanon jiispjega li n-nies ikkolonizzati għandhom tendenza jaraw lill-kolonizzaturi tagħhom bħala superjuri, bħala razza aqwa ta' bnedmin, u għalhekk biex “jikbru” jew “jogħlew” bħalhom l-ikkolonizzati sikkwit jaddottaw il-viżjoni tad-dinja tal-kolonizzaturi u l-iskala ta' valur li jagħtu lil ġnus differenti. Jekk fil-viżjoni tad-dinja tal-kolonizzaturi l-Għarab u l-Lhud huma inferjuri, l-ikkolonizzati sikkwit jibdew jemmnu li dawn il-ġnus huma fil-fatt inferjuri, u li biex jaffermaw is-superiorità tagħhom l-ikkolonizzati jridu juru li huma kemm jista' jkun differenti mill-ġnus inferjuri u simili għall-ġnus superjuri.

Fir-rumanz ta' Aquilina, minkejja li jidher iktar minn darba u huwa mdaħħal fl-episodju importanti tal-ħarba tal-eroj Vassalli minn Rikażli,²⁵³ l-ilsir Musulman jibqa' bla isem. L-ewwel darba li jidher ningħataw l-impressjoni

li huwa beżżeiegħi, impressjoni kkonfermata fix-xena tal-ħarba ta' Vassalli,²⁵⁴ u mazzun għax ma jindunax li l-eroj Malti ġanni u l-Kavallier Saint-Beuve qed jiġbdulu saqajh: "L-imsejken Mawmettan baqa' jħares lejhom miblugh."²⁵⁵ It-ton tal-Malti u l-Kavallier, it-tnejn Insara ovvjament, huwa patronizzanti u l-ilsir, li l-uniċi affarrijiet li nafu fuqu huma li hu "lsir" u "Mawmettan," jidher ghalkollox intellettwalment inferjuri. Anki "ż-żagħżugħ iswed" Babu tar-rumanz *Lejn ix-Xemx* ta' Bonnici, l-ilsir li l-protagonista Duminku Calleja kien ġenn għalih f'waħda mit-taqtighaq ta' fuq il-baħar,²⁵⁶ huwa għalkollox sottomess għal sidu u meta l-ġifen jinqabbad fil-maltemp tant jitwerwer li ma jkunx jista' jiċċaqlaq minn fejn ikun imrekken, u għalhekk huwa bniedem bla ħila, inferjuri ghalkollox, minkejja li hu mgħammed, għall-baħrin li hemm fuq il-ġifen.²⁵⁷ L-inferjoritā tiegħu hija marbuta mal-ġēns u l-kultura barranija tiegħu (aktarx Għarbija). Ir-rumanz ta' Aquilina wkoll jagħtina l-impressjoni li l-inferjoritā tal-ilsir hija kulturali mhux biss għax hu "Mawmettan" iż-żda anki għaliex huma jinqdew propriju bir-reliġjon, bin-“nisa sbieħ li jduru bl-erwieħ it-tajba fil-ġenna ta' Mawmettu,”²⁵⁸ biex jiġbdulu saqajh. Ix-xena tagħlaq bl-attitudni patronizzanti ta' ġanni li "jiggosta" l-ilsir u Saint-Beuve li "jingħibed lejh," bħallikieku l-ilsir li kien se jegħreq kien xi tifel żgħir, u bl-ġħażla tagħhom li Saint-Beuve jieħu lir-raġel miegħu bhala lsir tiegħu.²⁵⁹ Fix-xena tal-ħarba ta' Vassalli jidher čar li l-ilsir huwa biss qaddej qaddief li huwa maqtugħi ghalkollox mill-ġrajjha importanti ta' Vassalli u mhu mistenni jgħid xejn. F'paragrafu li fih ir-rumanz jiprova jagħti identità individwali lil dan l-ilsir anonimu li nibqgħu ma nafux minn fejn hu, in-narratur eterodijegetiku jimmagina li l-għanja Għarbija li qed jgħanni l-ilsir Musulman fuq il-baħar kienet qed tesprimi x-xewqa kbira tiegħu li

jargħi' jmur lejn pajjiżu ħalli jara x'sar minnhom in-nisa tiegħu u 'l uliedu. Jista' jkun ukoll li kien qed jgħanni l-għanja li ghanna lill-aħħar mara nhar it-tieġ meta laqagħha f'daru fost id-daqq tat-tħabar u l-wirja tal-iġmla għoljin jibirku biex tinżel il-ġħarusa mgħammda.²⁶⁰

Huwa ritratt Orjentalista li minflok jagħti identità lill-ilsir ixejnu bl-isterjotipi dwar "l-Orjent" (li sal-aħħar tas-seklu 19 kien ifisser primarjament l-Indja u l-artijiet tal-Bibbja) tipiči tal-Ewropej, sterjotipi li stħarriġhom il-kritiku postkolonjalista Edward W. Said. Għax l-Orjentalizmu huwa stil Oċċidental li jiddomina l-Orjent, jistrutturah mill-ġdid u għandu awtoritā fuqu. "*Orientalism can be discussed and analyzed as the corporate institution for dealing with the Orient – dealing with it by making statements about it, authorizing views of it,*

describing it, by teaching it, settling it, ruling over it." Fis-seklu 19 "bniedem Orjentali," jiġifieri dak marbut mad-dinja Għarbija (u Lhudija), mas-Semiti, "kien l-ewwel u qabel kollox Orjentali, u mbagħad wara bniedem." Mill-istudju tiegħu dwar l-ilsien Semitiku, l-intellettwali influwenti Franciż Ernest Renan, li kelli preġudizzji kbar kontra s-Semiti, jiġifieri l-Musulmani u l-Lhud,²⁶¹ għadda għal ideat paralleli dwar l-anatomija, l-istorja, l-antropologija, u saħansitra l-ġeoloġija. Għalhekk il-kuncett ta' "Semitiku" ma baqax jintuża biss bħala deskrizzjoni jew desinjazzjoni semplici, imma beda jiġi applikat għal firxa ta' ġrajjet storiċi u politici biex jirridu cihom bil-mod il-mod għal nukleu li kien jezisti qabel dawk il-ġrajjet u jinsab fil-qalba tagħhom.

'Semitic' was therefore a transtemporal, transindividual category, purporting to predict every discrete act of 'Semitic' behavior on the basis of some pre-existing 'Semitic' essence, and aiming as well to interpret all aspects of human life and activity in terms of some common 'Semitic' element.²⁶²

Said jemmen li l-argument ċentrali tal-Orjentaliżmu huwa l-mit li s-Semiti ma baqgħux jiżviluppaw, "*the myth of the arrested development of the Semites.*" Minn dan il-mit johorġu miti oħrajn, bħall-fehma li s-Semiti huma l-oppost tal-Oċċidental u, irrimedjabbilment, il-vittmi tad-dghufija tagħhom stess.²⁶³ Said jiispjega li qabel il-Gwerra ta' Yom Kippur tal-1973 bejn l-Iżrael u bosta pajiżi ġirien, f'rappreżentazzjonijiet popolari fil-Punent l-Għarab kienu nomadi rikbin il-ġemel, is-simbolu tal-inkompetenza u faċli biex tibbħilhom, kwalitajiet li nsibu ħjiel tagħhom fil-figura tal-ilsir Mawmettan ta'Aquilina; wara, bdew jidhru bħala nies iktar perikoluži, u f'bosta postijiet bdew jidhru *cartoons* ta' xejh Għarbi bilwieqfa ħdejn pompa tal-petrol. Dawn l-Għarab il-ġoddha kienu "Semitici": lil udjenza li kienet fil-biċċa l-kbirta tagħha mhux Semitika, ir-rappreżentazzjoni tagħhom bi mnieħer akwilin, bil-ponta milwija 'l isfel, u ħarsa kattiva fuq wiċċ bil-mustaqċċi, kienet tfakkarhom minnufihi li s-"*Semiti*" kienu l-għerq tal-problema "tagħna" kollha. *"The transference of a popular anti-Semitic animus from a Jewish to an Arab target was made smoothly, since the figure was essentially the same."*²⁶⁴ Kittieba pro-Inglizi Maltin bħal Aquilina aktarx wirtu mingħand il-kolonjalisti Ingliżi attitudnijiet Orjentalisti li kkonfermaw uħud mill-preġudizzji li digħi kellhom bħala Kattoliċi Rumani Ewropej kontra l-Għarab/il-Musulmani u l-Lhud, għax l-Orjentaliżmu kien proġetti kulturali tal-Brittaniċi (li l-Maltin ħafna drabi jsejhulhom Ingliżi) u l-Franciżi.²⁶⁵

Fir-rumanz Aquilina juri li għandu ammirazzjoni u rispett kbir lejn il-kolonjalisti Ingliżi. Fanon isostni li *"The feeling of inferiority of the colonized*

is the correlative to the European's feeling of superiority. Let us have the courage to say it outright: It is the racist who creates his inferior.”²⁶⁶ Minħabba f'hekk, l-ikkolonizzati jirräġunaw li jekk iridu jkunu superjuri huma wkoll iridu jsiru jixbhu kemm jistgħu lill-kolonizzaturi tagħhom, u joħolqu ġerarkija li permezz tagħha, filwaqt li huma inferjuri għall-kolonizzaturi tagħhom, huma wkoll superjuri għal nies oħra li fil-ġerarkija soċjali u kulturali mfassla mill-kolonizzaturi jiġu taħthom. Fil-ġerarkija, ovvijament arbitrarja, jew aħjar fabbrikata, ivvintata, li rriproduċew il-Maltin ikkolonizzati mill-Ingliżi, il-Maltin kienu superjuri għal dawk li ma kinux Ewropej, li l-ġilda tagħhom kienu jarawha ffit iktar skura, li ma kinux parti mill-kultura Nisranija jew saħansitra kienu għedewwa tagħha. L-“Oħrajn” kienu kollha l-istess, imneżzgħin mill-individwalitā tagħhom li tagħfi milhom bnedmin, u għalhekk huma sikkrit imċaħħid minn isimhom, bħal Čakobb u Ester (li spiss huma sempliċiement “il-Lhud” u “l-Lhudija”), jew saħansitra bla isem, bħall-Halwenija. Benedict Anderson jara n-nazzjon bħala komunità politika mistħajla. In-nies li jimmagħinaw din il-komunità jarawha, minnha nfisha, bħala limitata u sovrana.²⁶⁷ Hija komunità mistħajla, għax il-membri tagħha qatt mhuma se jsiru jafu lill-membri l-oħrajn, mhumiex se jisimgħu dwarhom jew jiltaqgħu magħhom, iżda fil-moħħ ta’ kull wieħed u waħda minnhom hemm xbieha tal-komunjoni ta’ bejniethom. Il-komunità jimmagħinawha bħala sovrana għax in-nazzjonijiet iridu l-helsien; u n-nazzjon jarawh bħala komunità għax dejjem jikkonċepuh bħala ħbiberija solidali, *camaraderie* profonda u orizzontali.²⁶⁸ F’din il-komunità nazzjonali mistħajla tal-Maltin, kittieba bħal Aquilina donnhom ma jarawx wisq post għal Lhud li ma jħaddnux ir-religjjon dominanti f’Malta, u għalhekk, biex jiġi aċċettati fil-komunità Maltija, il-Lhud f’Tah Tliet Saltniet, rumanz “nazzjonalistiku” pereċċellenza, iridu jassimilaw ruħhom, isiru bħall-Maltin “proprja.”

Meta persuna tkun trid toħloq ġerarkija kulturali, tinjora čerti differenzi bejnek u dawk li trid timita jew titħabbeb magħħom, u tinjora wkoll ix-xeb li għandek ma’ dawk li fil-ġerarkija li tkun ħloqt jiġu taħtek. Il-Maltin raw xebi bejniethom u bejn l-Ingliżi għax kieno bojod, mhux “somor” jew suwed, għax il-bjuda, kif narawha f’Mrs Flemington, kienet titqies bħala kategorija pożittiva, u għax kienu Nsara, mhux Musulmani jew Lhud. Il-Maltin kienu Ewropej bħall-Ingliżi mhux Mediterranji bħan-nies tan-Naha ta’ Fuq tal-Afrika jew it-Turkijsa – sikkrit fit-“Tork” tal-letteratura tagħna hemm konfużjoni shiħa mal-Ġharab u n-nies tal-Afrika ta’ Fuq. Il-lingwa Maltija kienet “Għarbija,” veru, imma dan kien biss “episodju” minn storja remota; u l-Maltin kienu iktar

viċin tal-Afrika ta' Fuq milli tal-Gran Brittanja, veru, imma kulturalment kienu superjuri għall-ġirien tagħhom, għax kienu Nsara u Ewropej. Ĝużè Chetcuti donnu jiġbor lil Aquilina fi frazi waħda meta jgħid li l-mewt tiegħu (fl-1997) kienet tħisser telfa kbira “għal Malta, għall-Malti u għall-Knisja Kattolika,”²⁶⁹ tliet elementi li f'Aquilina kienu inseparabbi u li forsi jfissru l-għażiela, anki letterarji, tiegħu. Fl-1940 Aquilina kiteb li ż-żewġ kolonni tal-ħajja Maltija kienu r-rabta politika ta' Malta mal-Imperu Ingliż u “r-rabta reliġjuża ta' Malta mal-Knisja Kattolika.”²⁷⁰

Ir-rappreżentazzjoni Orjentalista tal-Ohrajn tidher sew fil-figura tal-ilsira Għarbija tal-familja ta' Alessandru Habela, il-Halwenija, figura li tixbah f'xi aspetti lil Semita oħra, il-Lhudija Ester. Skont ir-rumanz,

għalkemm kienet ta' ġilda samra wiċċha kien jiġbdek, l-aktar dawk iż-żewġ ghajnejn suwed u dak il-fomm ċkejken li meta jitbexxaq kien bħal jarmi dawl abjad ta' snien bla mittiefsa lewn il-ħalib jaqtgħu fuq is-smurija ta' lewnha. Kienu jsibuha lil din l-ilsira bil-laqam tal-Halwenija, għax isimha hi kienet tilfitu sa minn ċkunitha meta tilfet il-libertà.²⁷¹

Bħalma jagħmel bl-ilsir Mawmettan li jsalvah Ġanni mill-għarraqa, ir-rumanz lil din l-Għarbija Musulmana jippatronizzaha, bħal meta jsejhilha “din il-qalb ta' anglu.”²⁷² Donnu ħadd mhu ħati tal-ingūstizzja li saret magħha; donnu isimha u l-libertà tilfithom bħalma titlef ċavetta minħabba nuqqas ta' attenzjoni jew sfortuna. Din id-deskrizzjoni tan-narratur eterodjegetiku, li tifta bil-kelma importanti “għalkemm,” tistabbilixxi li s-smurija hija kerha, u dan jikkonfermah il-fatt li De Flores jagħmel eloġju tal-ġħajnejn żorġu u l-idejn bojod ta' Mrs Flemington.²⁷³ Aktarx li s-sbuñja mhux tas-soltu ta' din il-mara samra fil-fatt ġejja min-naqra “dawl abjad” li jarmu snienha, għax fil-kultura kolonjalista l-bjuda hija inevitabilment il-kategorija superjuri.

Minkejja li Briffa jara fl-imġiba ta' Alessandru rispett lejn il-Halwenija, li Briffa jiddeskriviha, b'mod ftit laxk, bħala “l-qaddejja ta' bnedmin,”²⁷⁴ jibqa' l-fatt li kienet ilsira bla isem u bla libertà. Huwa minnu li kellu qalbu tajba magħha, iż-żda huwa minnu wkoll li hu kien is-sid u hi kienet l-iskjava, u l-imġiba sottomessa tagħha tul ir-rumanz tirrifletti l-qagħda inferjuri tagħha. In-narratur japprezzza l-attitudni servili tal-Halwenija, inkluż il-fatt li titkellem mill-inqas u ġġib ruħha bħallikieku hija obbligata lejn is-sidien tagħha. Briffa jsejjah lill-Barunissa Isabella u Pawlina “żewġ nisa importanti,”²⁷⁵ iż-żda t-tfajliet u n-nisa, inklużi dawn it-tnejn u l-Halwenija, f'dan ir-rumanz u f'hafna min-narrattiva Maltija ta' qabel, u f'xi kazijiet anki ta' wara l-Indipendenza, huma

karattri dgħajfa u ċatti li huma ħolqien tal-kultura patrijarkali u għalhekk jgħixu fid-dell tal-għarġus, tar-raġel tagħhom, jew ta' missierhom. Izda d-dgħufija u l-inferjoritā tal-Halwenija huma wkoll riżultat tal-fatt li hija Musulmana, bl-istess mod li r-religjon Lħudija titfa' dell ikrah fuq Ester. F'xena importanti li tixhed l-attitudni patronizzanti ta' Alessandru lejn il-Halwenija, hu “Mellsilha haddejha, u feraħ biha bħallikieku kienet tifla ċkejkna.” Qabel ma jgħannaq lill-ilsira, “għajnejha jdemm għu quddiem it-tjubija ta' dawn l-äħwa,” Alessandru jgħannaq lil oħtu Biċċe, imma f'dan il-każ m'hemm ebda ġiel li jittratta lilha bħala tifla ċkejkna.²⁷⁶ Imbagħad Alessandru jqabbad lil Biċċe lill-Halwenija-Dolores id f'id u, b'ton li jixxed l-awtorità moralī tiegħu bħala eroj u bħala raġel, jgħidilhom, bħallikieku tfal żgħar, “Inħabbu bħal aħwa.”²⁷⁷

F'xena oħra n-narratur jisħaq li għall-Halwenija, Alessandru kien “qaddis” miexi fl-art u hi kienet thobbu. “Issa li dak il-qaddis biesha, xtaqet tinżel quddiemu u tagħtih qima.”²⁷⁸ Bħal Ester, il-Halwenija hija tfajla sabiħa u tajba imma vulnerabbli li għandha x-xorti li sabet il-protezzjoni ta' raġel sabiħ Malti li hu patrījott u inevitabilment Nisrani – il-patrijottiżmu Malti u l-Kattoliċiżmu jmorru id f'id, *Religio et Patria*. It-tnejn li huma jsiru jħobbu lill-protetturi tagħhom u t-tnejn jassimilaw irwiegħhom fil-kultura Kattolika dominanti tas-soċjetà Maltija u l-mudell tagħhom huwa dak tal-Madonna, li fit-tradizzjoni kulturali Kattolika dominanti hija riżultat tal-kultura patrijarkali. Minkejja li r-rumanz jissuġgerixxi li l-Halwenija riedet lil Alessandru bħala l-maħbub tagħha, li “ż-żegħil tiegħu kien jogħġogħba,”²⁷⁹ u “qalbha faret bil-hena ta' mħabba bla ġtija għalihi,”²⁸⁰ in-narratur jgħid li hi ma kinitx tara l-imħabba tagħha lejh bħala dik ta' mara lejn il-maħbub tagħha, għax “irhiet idejha f'idejħ bil-fiduċja li oħt għandha f'ħuha.²⁸¹ Dan donnu jfisser li r-rumanz lanqas jikkonċedi lil din l-Għarbija Musulmana l-ħilla li tanalizza s-sentimenti tagħha stess. Għax, wara kollo,

Għalkemm ma kinetx oħtu, kemm xtaqet hija wkoll tiddendel ma' għonqu ħalli tarah mill-qrib, tara jekk kienx jidher musfar, tbusu u tghannu magħha, tgħidlu kemm hasbet fih mindu ħalliehom u kemm talbet għalih lill-Mara tal-Qalb Imniffda!²⁸²

It-test jissuġġerixxi li d-deċiżjoni tal-Halwenija li ssir soru hija influwenzata, jekk mhux motivata għalkollox, mill-fatt li hi ma jistax ikollha lil Alessandru bħala l-maħbub tagħha. Meta titlaq mid-dar ta' sidtha biex tingħaqad mas-sorijiet li rathom jassistu ġuvni midruba, l-äħħar u l-uniku kliem tagħha lil Biċċe, oħt il-protagonista terfġi għall-bniedem li thobb: “għid lil Alessandru li jien

mort għax sejhiti l-Omm tal-Qalb minfuda. Ghidlu li jien nitlob ġħaliex ħafna... ħafna...”²⁸³ Bħall-Madonna thoss qalbha minfuda. Il-puntini jagħtuna x’nifhem li hi taħseb fih il-ħin kollu u b’mod speċjali ħafna. F’rumanz li nkiteb fl-istess perijodu, *Is-Salib tal-Fidda* ta’ Wistin Born (1939), Rożina, bħall-Halwenija, tidħol soru wara li titlef lill-maħbub-protettur tagħha Xandru.

L-Assimilazzjoni Li Tagħtik Isem

Il-“fidwa” ta’ Ester u l-Halwenija sseħħ permezz tal-konverżjoni tagħhom, jiġifieri l-assimilazzjoni tagħhom fil-kultura dominanti, u mhux tant minħabba li kienu persuni “tajbin.” It-tjubija li hemm fihom, li tinkludi s-sottomissjoni tagħhom għall-kultura dominanti, tagħtihom id-dritt li jassimilaw. Il-Halwenija tibqa’ bil-laqam sakemm tikkonverti, imbagħad tingħata sahansitra żewġ ismijiet, l-ewwel Dolores u wara Maria; Ester tibqa’ “l-Lhudja” matul ir-rumanz kollu. Skont it-teologija Kattolika bil-magħmudija tibda ħajja ġdida, il-persuna li titgħammed tinfired mill-ħażeen u tissieħeb ma’ Kristu u mal-Knisja. Għaldaqstant, “Once baptised one had to remain a Catholic all one’s life. Lapsing into Judaism challenged Catholic theology and its assumption of the inferiority of Judaism to Christianity.” Frans Ciappara jgħid li l-identità tal-persuna Nisranija l-ġdida li warrbet l-imghoddha tagħha tidher bl-aħjar mod fl-ġhażla ta’ isem ġdid.²⁸⁴

F’Malta tas-seklu 18, dawk il-Lhud li kienu jikkonvertu għall-Kattoliċizmu kienu jagħmlu hekk minn jeddhom, imma xorta kellhom iħabbtu wiċċhom ma’ certa ostilità. “If persecution existed it must be supposed that during Holy Week the Jews were well on their guard to protect themselves against some possible molestation.”²⁸⁵ Ciappara jikkonkludi li l-attitudni tal-Maltin lejn il-Ġudaiżmu aktarx kienet waħda ta’ disprezz.²⁸⁶ Iżda lejn l-aħħar tas-seklu tmintax l-Inkwizzjoni, li kienet tilfet ħafna mis-saħħha politika tagħha, ma baqgħetx tagħti fastidju lil-Lhud u l-gvern kien qed jagħtihom l-appoġġ tiegħu.²⁸⁷ F’osservazzjoni forsi ftit ġeneruża, Ciappara jistqarr li l-mibegħda lejn il-Lhud li kellu l-Ordni ghall-bidu li ġie Malta nbidlet f’rispett reċiproku u l-gvern beda jħares in-“nazzjon” Lhudji mill-inkwiżituri.²⁸⁸

Minkejja li meta titgħammed, il-Halwenija tieħu l-isem ta’ Dolores, in-narratur jibqa’ jfakkarna li kienet “il-Halwenija.” Hi, li minn dejjem “kien fiha għaxxa, taf iġġib ruħha,” jiġifieri taġixxi skont ir-regoli tal-kultura dominanti u patrijarkali li kienet tiddiskrimina kontra l-Għarab u l-Musulmani, kontra

l-ilsiera u kontra n-nisa, taqla' l-helsien u fir-relazzjoni tagħha ma' Biċċe ssir aktar qisha oħtha milli l-qaddejja.²⁸⁹ Il-quddiesa tat-tieġ tat-tliet koppji (Alessandru u Pawlina, Ġanni u Ester, De Flores u Mrs Flemington) li tiċċelebra r-rebħa tal-Maltin u tal-Knisja Kattolika lejn l-ahħar tar-rumanz hija ddominata mil-leħen anġeliku tal-Halwenija, issa Soru Marija, tkanta l-Ave Marija.²⁹⁰ Il-konverżjoni għall-Kattoliciżmu fl-ahħar tagħtiha vuċi u din il-vuċi letteralment jismagħha kulħadd għax issa saret parti minn "kulħadd," jew kważi, għax it-ton tan-narratur meta jitkellem fuqha jibqa' patronizzanti: leħinha huwa "ħelu," u tistħajjalha "qaddisa ċkejkna." Tinsab "wiċċha 'l isfel, b'idejha magħqudin flimkien quddiem xofftejha jirtogħdu. Tibda tkanta fil-mument żabaljat għax m'għandhiex kontroll fuq l-emozzjonijiet tagħha u għalhekk meta tinduna wiċċha jiħmar "daqs in-nar," għajnejha jilmaw bid-dmugħ, u tbaxxi rasha. Barra minn hekk, issa li kkonvertiet "wiċċha qiegħed għall-hlewwa ħiemda li toħroġ minn ruħ hienja."²⁹¹ Il-promozzjoni uffiċċiali tagħha minn skjava Għarbija Musulmana għal qaddisa Kattolika sseħħha meta "ġriet ix-xniegħha li hi kienet anġlu taħt għamla ta' soru: u l-angli jidħru u jgħibbu, u ma tarahomx."²⁹²

Fir-rumanz Ester tibqa' sal-ahħar "il-Lhudija." Meta, bħala l-għarusa u l-mara futura ta' Ġanni, tkun bilwieqfa ħdejn is-sodda tal-mewt ta' Pawlu, missier Pawlina, sinjal li hija meqjusa bħala ta' ġewwa fost il-protagonisti Nsara Maltin, ir-rumanz isejħilha biss "il-Lhudija," mingħajr ma juža isimha;²⁹³ sentejn wara għadu qed jaġħmel l-istess.²⁹⁴ Sal-ghada tat-tieġ, ir-rumanz jibqa' jirreferi għal Ester, issa Nisranija u miżżewga eroj Nisrani, bħala "l-Lhudija" minflok isejħilha b'isimha, u din hija l-ahħar darba li jirreferi għaliha, waqt li fis-sentenza ta' wara, l-Ingliza "Mrs Flemington" issa saret "Mrs De Flores" (enfasi miżjud).²⁹⁵ M'hemmx dubju li l-Inglizi, il-bojod, huma l-ġens superjuri; il-Maltin jiġu warajhom, u l-Lhud u l-Għarab jinsabu fil-qiegħ. Mrs Flemington hija l-armla ta' wieħed mill-fizzjali tal-Kaptan Ball li mexxa l-forzi Brittanici li ghenu lill-Maltin ikeċċu lill-Franċiżi fl-1800.²⁹⁶ Ir-rumanz jgħidilna li kienet tmur il-knisja regolarm u għalhekk nassumu li hija Kattolika, mhux Protestanta. U forsi għalhekk ukoll ir-rumanz jinnota li "minn persunitha kienet tinqala' ħafna."²⁹⁷

Ir-rumanz donnu jagħti l-impressjoni li l-iskjavli li kienu jikkonvertu, bħall-Halwenija, kienu jinħelsu mill-iskjavitū, imma storikament dan mhux minnu. L-iskjavha tinheles għax tmut il-Barunissa Isabella u Alessandru l-ħanin eventwalment jiddeċiedi li jeħlisha mill-iskjavitū. Ir-riċerka turi li l-magħmudija, bħal fil-każži tal-ilsir żagħżugħ Babu ta' *Lejn ix-Xemx*, ma kinitx teħles lill-ilsiera mill-jasar. Ngħidu aħna l-ilsir mgħammed Giuseppe Manoli kienu jorbtuh bil-

ktajjen u kienu jittrattawh agħar minn Tork jew diżertur jew ribelli.” Minkejja l-pressjoni li kienu jagħmlu l-inkwiżituri biex dawn l-Insara l-għodda jinhelsu,²⁹⁸ il-ħelsien qajla kien jingħata lil min jikkonverti.²⁹⁹ Ciappara jgħid li fis-sekli 17 u 18 ma sabx evidenza ta’ Lhud li ġegħluhom jikkonvertu għall-Kattoliċiżmu, minkejja li d-diskriminazzjoni li kien hemm kontrihom fil-ligijiet setgħet kienet maħsuba biex theġġiġhom jitilqu r-religjon tagħhom. Ghax “masters would not willingly allow their captives to receive baptism not to suffer any reduction in the price of their merchandise.” Ciappara jirreferi għall-każ ta’ lsir bl-isem ta’ David li heddu li jekk jitgħammed jaqtgħulu mnieħru u widnejh barra.³⁰⁰ Bejn l-1748 u l-1777, fil-Birgu tħammdu sittax-il Lhud u Lhudija. Jidher li l-Knisja kienet tilqa’ l-magħmudija tal-Lhud b’ferħ kbir, mhux biss għax il-konverżjoni kienet meqjusa bħala s-soluzzjoni aħħarija għall-“problema tal-Lhud,” imma wkoll għax kienet thejji t-triq għat-tieni miġja ta’ Kristu. Barra minn hekk, il-Lhud li kienu jsiru Nsara kienu meqjusin bħala l-aħjar eżempju għal dawk il-Lhud li kienu għadhom ma kkonvertewx. Il-magħmudija kienet okkażjoni specjal li kienu jiċċelebrawha b’solennità u ferħ. Bħal infidili oħra, il-Lhud ġieli kienu jgħammduhom f’festi kbar bħall-Għid, u ġieli l-magħmudija kienet issir fil-kappella tas-Sant’Uffizzju, bl-inkwiżitur bħala l-parrinu.³⁰¹

Il-ktieb ewljeni ta’ Godfrey Wettinger dwar-l-istorja tal-Lhud f’Malta fl-aħħar perijodu tal-Medjuevu jibda b’dedika lil sħabu l-Maltin u bnedmin oħra li ma jħallux kwistjonijiet marbutin mat-twemmin u l-ideologija jxekklu t-twemmin u l-impenn tagħhom favur il-libertà, it-tolleranza u l-fehim. Hija stqarrija li tindika li fir-relazzjonijiet tagħhom mal-Lhud, il-Maltin halley ir-religjon ixxekkilhom, u dan jidher sew, ngħidu aħna, mis-sinodi djoċesani tal-1620 u l-1647 li fihom il-kleru Nisrani ordna li l-Insara ma jkollhom ebda tip ta’ kuntatt reliġjuż, socjali, kummerċjali u sesswali mal-Musulmani u l-Lhud.³⁰² Biex jevita r-“reat enormi” tal-att sesswali bejn l-Insara u dawk li ma kinu Insara, fl-1658 il-Gran Mastru De Redin ħareġ proklama twila b’għadd ta’ projbizzjonijiet u kastigi horox li fiha ordna, fost l-oħra, li l-Lhud u l-Musulmani ma setgħux jidħlu fid-djar tal-Maltin bl-iskuża li riedu jbigħu xi ħaġa.³⁰³

F’dak li jista’ jitqies bħala perijodu importanti għall-komunità Lhudija, bil-preżenza ta’ madwar 500 ruħ jew ffit aktar fil-Gżejjer Maltin, ir-relazzjonijiet mal-Kattoliċi Maltin ma kinu faċċi. Minkejja li fis-seklu 15 u qabel il-Lhud f’Malta u Sqallija kienu ttrattati bħala čittadini tal-bliet li fihom kienu jgħixu, Wettinger isostni li kienu membri ta’ komunità “living perpetually in conditions of political and social insecurity, surrounded by external forces it had every reason to distrust.”³⁰⁴ Fit-tieni nofs tas-seklu 15, l-iktar perijodu

ddokumentat, “*Friendly intercourse between members of the two groups was suspect and strongly discouraged.*” Ebda wieħed miż-żewġ gruppi ma ried li bejniethom ikun hemm relazzjonijiet sesswali u żwigijiet. Wettinger jemmen li l-imġiba tal-Maltin u l-Għawdexin lejn il-Lhud kienet xhieda oħra tal-ghamla ksenofobika tal-Kristjaneżmu tagħhom.³⁰⁵ Din l-ebusija tidher fil-mod kif kienu jiġu ttrattati dawk li kienu jbiddlu r-religion tagħhom. L-istoriku jemmen li ż-żewġ komunitajiet ma setgħux iddakkru wisq mill-ideat ta’ xulxin għax dawk il-Lhud li kienu jsiru Nsara kienu jitqiesu bħala “klieb” u jumiljaw il-qrabha tagħhom, waqt li l-Insara li jaqilbu għall-Ġudaiżmu kienu jesponu ruħhom għal reazzjonijiet horox, fosthom anki l-mewt.³⁰⁶ Kolloxa ma’ kollox, minkejja li għexu għal ġħal mijiet ta’ snin fost il-Maltin u l-Għawdexin, il-Lhud taż-Żmien Nofsani, li aktarx ftit biss minnhom kienu “*at least moderately rich,*” halley impatt tassew ċekken fuq l-abitanti Nsara Maltin.³⁰⁷ Meta kienu jħabbtu wiċċhom ma’ żminijiet u ċirkostanzi diffiċċi, il-Lhud ta’ Malta iktar kienu jfittu l-għajnejnuna ta’ shabhom fi Sqallija milli tal-Insara Maltin li kienu jgħixu magħħom.³⁰⁸ Fost il-poplu, il-Lhud, bil-konnessjonijiet tagħhom fil-Mediterran, kienu l-aħħar holqa ta’ Malta mal-Ġharab tal-Afrika ta’ Fuq, u għalhekk, skont Wettinger, minħabba l-avvenimenti tal-1492 u minkejja li numru mhux żgħir ta’ Lhud ikkonvertew, jew qalu li kkonvertew għall-Kristjaneżmu biex ma jkollhomx għalfejn jitilqu mill-Gżejjer Maltin u jitilfu l-proprjetà tagħhom,³⁰⁹ Malta tilfet il-kuntatt dirett mad-dinja Għarbija.³¹⁰

Imbagħad bejn is-seklu 16 u s-seklu 18 il-jeddiġiet civili tal-Lhud fil-Gżejjer Maltin naqsu sew u kienu marbutin l-aktar ma’ kastiggi għal minn isawwathom.³¹¹ Fil-kuntest ta’ dawn ir-relazzjonijiet diffiċċi bejn il-Lhud u l-Kattoliċi Maltin, il-konverżjoni ta’ Ester f’Tah Tliet Saltniet ta’ Aquilina qajla tagħti ħjiel ta’ dak li kienu jiffaċċjaw dawk il-Lhud, il-conversos, bħal Dominicus Bezina mir-Rabat umiljat minn qassis fl-1596,³¹² li kienu jaqilbu għall-Kattoliċiżmu Malti. Fil-fatt jidher li ftit li xejn kien hawn Lhud hielsa, kif jidher li huma Ebenezer u bintu fir-rumanz, u l-konverżjoni ta’ Ester, bħal dik tal-Halwenija, donnha sseħħi f’vakwu kulturali u storiku, ħlief għall-fatt li l-Kattoliċi Maltin, kollha tajbin, ta’ Aquilina, jilqgħu lill-membri l-ġodda tal-Knisja bil-ferħ u t-tgħanniq. Mal-komunità Lhudija Maltija ta’ qabel it-tkeċċija mhux mistennija fl-1492,³¹³ jidher li l-Lhud tas-seklu 19 ma kellhom ebda rabta. Il-Lhud skjavu tal-Kavallieri jew tal-kursara Maltin u barranin kienu minn kull rokna tal-Mediterran u kienu jinhelsu biss billi jħallsu r-rahan huma stess jew iħallsuhulhom Lhud oħrajn barra minn Malta.³¹⁴ Ir-rumanz ta’ Aquilina ma jipprobematizzax il-qagħda tal-ilsiera f’Malta, minkejja li bħala xogħol Romantiku nazzjonalistiku kellu

jkun īnfna iktar sensittiv lejn il-jeddijiet tagħhom, u mhux jippatronizzahom kif jagħmlu l-kolonizzaturi lill-ikkolonizzati. Aktarx li din il-pożizzjoni ideoloġika diskutibbi tar-rumanz li jippreżenta lilu nnifsu bħala rivoluzzjonarju imma donnu jallinja ruħu mal-poter dominanti f'‘Malta ta’ meta nkiteb hija marbuta mal-fatt li jaċċetta b’entużjażmu l-kolonjaliżmu Inglijż u l-valuri u l-gerarkiji tiegħu.

Purifikazzjoni

Ir-rappreżentazzjoni tal-Lhud fir-rumanzi *Is-Sigriet tal-Qrar, L-Iltiema u L-Ġħama ta’ Lourdes* ta’ Emilio Lombardi tidher li hija konsegwenza tal-ideoloġija Kattolika konservattiva u reazzjonarja li hemm f’din in-narrattiva popolari. F’dawn ir-rakkonti l-awtur ma jagħmel ebda tentattiv biex japprofondixxi l-analizi tiegħu tas-sitwazzjonijiet li jikkrea u l-karattri tiegħu huma catti ġħalkollox. L-impressjoni li tingħata hi li l-ħeffa tal-azzjonijiet u l-moral tal-ahhar huma bil-wisq iktar importanti minn konsiderazzjonijiet oħrajin, fosthom il-ħtieġa ta’ narrazzjoni stilistikament u tematikament impenjattiva. Bl-insistenza kultant ossessiva fuq il-fatt li karatru huwa “Lħudi,” in-narrazzjoni ta’ Lombardi sa-ċertu punt tippreżenta lil-“Lħudi,” għax f’dawn it-tliet rumanzi huwa dejjem raġel Lħudi, bħala rappreżentant tat-twemmin u tal-ġēns tiegħu kollu. Barra minn hekk, m’hemm ebda ħejel ta’ fidwa f’dan il-karatru perfidu, kemm għax jibqa’ ma jisgħobbihx tal-ħsara bla qies li jagħmel kif ukoll għax jibqa’ ma jikkonvertix, bħalma jagħmlu karattri oħrajin, għall-Kattoliċiżmu. Kull wieħed minn dawn it-tliet rumanzi għandu biss karatru Lħudi wieħed li ma jiċċaqlaq xejn mill-kopjun ġħalkollox negattiv li jagħtihi Lombardi, u li mhux ibbilancjat minn xi karatru ieħor, ngħidu aħna dak, imqar sterjotipiku, tal-bint hanina u tajba. F’dan il-kuntest ta’ narrattiva magħluqa, Lombardi ma jagħmel ebda sforz biex jikkumbatti l-isterjotip anti-Semitic tal-Lħudi li joħroġ mill-karatru ċatt ta’ Ģakobb Metternich u Abram Lameth, li mħumiex għajnej varjazzjonijiet tal-istess riċetta. L-impressjoni li nieħdu hi li l-identità ta’ dan il-ħħudi ta’ Lombardi hija ddominata mill-mibegħda tiegħu lejn il-Kattoliċi u l-Kattoliċiżmu, u li n-nuqqasijiet morali kbar tal-karatru tiegħu, li jinkludu sterjotipi anti-Semitic bħar-regħiba, l-ġħira, l-inaffidabbiltà u l-egoiżmu, huma konsegwenza tal-fatt li jopponi b’mod aħrax il-fidi Kattolika. Il-fatt li dawn ir-rumanzi gew stampati kemm-il darba u li r-reviżjoni kultant estensiva li saret fuqhom ma neħħiet jew taffiet xejn mill-anti-Semiticu (għandi nifhem

mhux intenzjonat) li hemm fihom juri li l-qarrejja Maltin ma oğgezzjonawx għar-rappreżentazzjoni tagħhom tal-Lhud, aktarx għax huwa preġudizzju li jinsab fil-kultura Kattolika tal-Maltin u l-Għawdex u li Lombardi jartikolah u jitrasmetti mingħajr ma jirrealizza.

Fejn jidħlu l-karattri Lhud, bejn ix-xogħol ta' Lombardi u Aquilina hemm differenzi importanti, iżda ħafna mir-rappreżentazzjoni mimlija preġudizzji tal-“Lħudi” tinsab ukoll f’Tahħt Tliet Saltniet u l-karattru kważi karikaturali ta’ Ebeneżer. Aquilina joggħejżza għad-demonizzazzjoni u l-vittimizzazzjoni tal-Lhud minħabba t-tislib ta’ Kristu, iżda l-prevalenza tal-ideologija Kattolika ma thallihx jiżviluppa l-karattri mhux Kattoliċi tiegħu ’i barra mill-konfini stretti tan-narrattiva profondament negattiva tal-Lhud li ħolqu sa mill-bidu l-Insara, kemm fejn tidħol ir-religjon kif ukoll fejn jidħlu karakteristici tal-imġiba tagħhom. In-narratur mikxu fuq Aquilina ma jipproblematizzax l-ingredjenti tematiki u ideologiċi ewlenin ta’ dan il-preġudizzju qawwi. Jista’ jkun illi kieku Aquilina kiteb dan ir-rumanz wara x-Shoah kien ikollu sensibbiltà differenti u aktar qawwija. Hawnhekk ukoll il-vojt bejn l-intenzjonijiet dikjarati tan-narratur u l-karattri u s-sitwazzjonijiet li ħoloq tista’ tispiegħah billi tgħid li Aquilina ma kienx konxju li l-preġudizzji anti-Semitiċi tal-kultura li trabba u trawwem fiha kienu ġerġin minnu bla ma jintebaħ.

B’mod generali, il-Lħudi (ragel) li ħoloq ir-rumanz Malti tas-snин tletin tas-seklu 20 jixbah ħafna lill-bniedem Orjentali li jitkellem fuqu Edward Said: “*The Oriental is given as fixed, stable, in need of investigation, in need even of knowledge about himself. No dialectic is either desired or allowed.*” It-tagħrif kollu dwar il-bniedem Orjentali jingħata mill-kittieb Orjentalista, li huwa l-ghajnej tal-gharfien kollu, u mill-bqija s-suġġett jibqa’ bla ma jiċċaqlaq, donnu bla ma għandu ġajja tiegħu mnifsu. “*The relationship between the two is radically a matter of power [...].*”³¹⁵ Storikament il-poplu Malti ma setax ikun Orjentalista għax hu stess kien ikkolonizzat, imma ried ikun, jew ma setax jaħrab milli jkun, bħall-kolonizzaturi tiegħu. Id-demonizzazzjoni tal-Lħudi fin-narrattiva Maltija tista’ titqies bħala tentattiv biex l-Insara Maltin jaffermaw ruħħom bħala komunità b’identità. “*The derogatory stance,*” jikteb Memmi dwar ir-razziżmu, “*the act of denigrating another, permits people to close ranks with each other; the identification of an external threat, whether real or imagined, restores fraternity.*” Il-barranin, jew dawk li jitqiesu bħala barranin, bħal fil-każz tal-Lhud f’Malta, huma minoranza, differenti, u għalhekk jattiraw fuqhom minnufi is-suspett tan-nies ta’ ġewwa u “jsiru grampuni li magħħom jistgħu jdendlu l-ansjetà kollettiva tagħhom.”³¹⁶ Meta komunità

toħrog il-ħażen 'il barra minnha billi tinkarnah f'haddieħor tkun qed tisseparah mis-soċjetà u tnaqqas it-theddida li hemm fih. B'dan il-mod il-komunità tista' tilgħab bil-ħażen kif trid, tamministrah, u teqirdu bin-nar u b'hekk issaffi lilha nfisha – billi taħraq lil haddieħor.³¹⁷ Jekk komunità ma tagħrafxf id-dinamika u l-mekkaniżmi ta' dan il-proċess imnawwar imsejjes fuq id-demonizzazzjoni u fuq sterjotipi għomja tista' tilludi ruħha li dak li qed twettaq huwa proċess tas-sew purifikattiv, liberatorju, waqt li fil-fatt ikun falz daqs l-isterjotipi li fuqhom tibni l-preġudizzji tagħha.

Noti

- 1 F'Novembru tal-2007, grupp ta' studenti tal-Liġi cċelebrav il-gradwazzjoni tagħhom fis-sala fejn ħadu l-lawrija billi kantaw strofa li kienet tinkludi l-vers trijonfali, “Nagħmlu flus iktar mil-Lhud” – jidher li ħadd ma skandalizza ruħu b'dan il-kumment anti-Semitista fl-ogħla istituzzjoni edukattiva ta' Malta.
- 2 Léon Poliakov, *Les Juifs et notre histoire* (Pariġi: Flammarion, 1973) 11.
- 3 Poliakov 11-12.
- 4 Albert Memmi, *Racism*, trans. Steve Martinot (Minneapolis: University of Minnesota Press, 2000) 74. Memmi jsejhilha “*collective self-affirmation*.”
- 5 Joseph Aquilina, *A Comparative Dictionary of Maltese Proverbs* (Malta: Royal University of Malta, 1972) 531.
- 6 Godfrey Wettinger, *The Jews of Malta in the Late Middle Ages* (Malta: Midsea, 1985) 3.
- 7 Din qalha lil Michael Grech ġertu Raymond Micallef in-Nasser. Korrispondenza elettronika ma' Michael Grech tas-16.i.2009.
- 8 Alfred P. Farrugia, korrispondenza elettronika tat-8.i.2009.
- 9 Uri Avnery, “Anti-Semitism Q & A,” ZNET, January 20, 2004. Moqrifis-26.i.2009. <http://www.zmag.org/znet/viewArticle/9198>.
- 10 Avnery, “Anti-Semitism Q & A,” ZNET, January 20, 2004. Moqrifis-26.i.2009. <http://www.zmag.org/znet/viewArticle/9198>.
- 11 Alessandro Aruffo, *La Chiesa e gli ebrei. Da Costantino alla Shoah* (Ruma: Datanews, 1998) 19. Cesare Mannucci, *Antisemitismo e ideologia cristiana sugli Ebrei* (Milan: Unicopli, 1982) 83-119, jagħti kronoloġija tal-anti-Semitiżmu fil-pajjiżi Nsara.

- 12 Aruffo 8.
- 13 Aruffo 19.
- 14 Aruffo 9.
- 15 Aruffo 10.
- 16 Aruffo 11.
- 17 Attilio Milano, *Storia degli ebrei in Italia* (Torino: Einaudi, 1992) 296, ikkwotat minn Aruffo 56.
- 18 Aruffo 14.
- 19 Aruffo 20.
- 20 Aruffo 20.
- 21 Poliakov 14.
- 22 Poliakov 13.
- 23 Aruffo 81.
- 24 Manwel Magri, *Hrejjef Missirijietna*, edizzjoni kritika ta' ġorġ Mifsud Chircop (Malta: PEG, 1994) 172.
- 25 Magri 172.
- 26 Wettinger, *The Jews of Malta*, 145.
- 27 Aline P'nina Tayar, *How Shall We Sing? A Mediterranean Journey Through a Jewish Family* (Sydney: Picador, 2000) 3.
- 28 Tayar 6.
- 29 Avnery, "On the Wrong Side," 24.1.09. Moqri fil-25.i.2009. <http://zope.gush-shalom.org/home/en/channels/avnery/1232853498/>
- 30 Tayar 56.
- 31 Tayar 7.
- 32 Tayar 7. "*These were people who felt at home in a variety of cultures and languages. Not thinking of themselves in terms of nationality, they were true cosmopolitans.*"
- 33 Tayar 60-61.
- 34 Carmel Cassar, *Witchcraft, Sorcery and the Inquisition. A Study of Cultural Values in Early Modern Malta* (Malta: Mireva, 1996) 63.
- 35 Wettinger, *The Jews of Malta*, 150 u Tayar 58.
- 36 Frans Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews in Seventeenth-and Eighteenth-Century Malta," f'A. Prosperi (ed.), *Le Inquisizioni Cristiane e gli Ebrei* (Ruma: Accademia Nazionale dei Lincei, 2003) 457.
- 37 Cassar, *Witchcraft, Sorcery and the Inquisition* 93-96. Ara wkoll Giovanni Bonello, "Freedom of Expression under the Grand Masters," *Histories of Malta. Reflections and Rejections*, vol. 5 (Malta: Fondazzjoni Patrimonju Malti, 2004) 29-56.
- 38 Tayar 66.

- 39 Bonello 32.
- 40 Bonello 39-41.
- 41 Bonello 44.
- 42 Bonello 44.
- 43 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 452.
- 44 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 453.
- 45 Carmel Vassallo, *Corsairing to Commerce. Maltese Merchants in XVIII Century Spain* (Malta: Malta University Publishers, 1997) 156.
- 46 Wettinger, *Slavery in the Islands of Malta and Gozo ca. 1000-1812* (Malta: PEG, 2002) 40.
- 47 Ciappara, *Society and the Inquisition in Early Modern Malta* (Malta: PEG, 2001) 199.
- 48 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 453.
- 49 Ciappara, *Society and the Inquisition* 199. Dwar l-għadd tal-Lhud f' Malta fis-seklu 15 ara Wettinger, *The Jews of Malta*, 7-9.
- 50 Ciappara, *Society and the Inquisition* 200.
- 51 Ciappara, *Society and the Inquisition* 202.
- 52 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 455.
- 53 Vassallo 79.
- 54 Ciappara, *Society and the Inquisition* 200-01. Fuq il-bejgħ mill-iskjav i Lhud fit-toroq tal-bliet u l-irħula Maltin, ara Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 453.
- 55 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 455.
- 56 Alexander Bonnici, "Maltese History under the Hospitallers in the light of Inquisition Documents," f'Victor Mallia-Milanes, (ed.) *Hospitaller Malta 1530-1798* (Malta: Mireva, 1993) 341.
- 57 Vassallo 270.
- 58 Joseph F. Grima, *Malta u Franza 1798-1800* (Malta: PIN, 2006) 97.
- 59 Aruffo 59.
- 60 Tayar 64.
- 61 Tayar 64.
- 62 Tayar 65.
- 63 Tayar 65.
- 64 Tayar 66.
- 65 Tayar 67.
- 66 Tayar 43. "*Most were middle-class. Some were poor.*"
- 67 Tayar 67.
- 68 Tayar 52.

- 69 Tayar 53.
- 70 Tayar 54.
- 71 Rob. Mifsud Bonnici, *Midinbin. ġraja ta' Żmien il-Fidwa* (Malta: The New Art Press, 1937) 28.
- 72 Mifsud Bonnici 166.
- 73 Mifsud Bonnici 170.
- 74 Mifsud Bonnici 218.
- 75 Mifsud Bonnici 228.
- 76 Luret Cutajar, *Ben Jeħużja* (Malta: Mireva, 2001) 162.
- 77 Mifsud Bonnici 228-29.
- 78 Alfred Degabriele, “Kelmtejn dwar l-Awtur,” f’Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx* (Malta: KKM, 1974) 6. Eventwalment ir-rumanz ġareġ bħala faxxikli ma’ *Il-Berqa* fl-1958 u bħala ktieb fl-1974. Gużè Chetcuti, “Pijunier fil-Ġliedha għall-Ilsien Malti,” f’Gużè Bonnici, *Helsien* (Malta: Dipartiment tat-Tagħrif, Partit tal-Haddiema, 1985) 3. Chetcuti jgħid li kien hu li ttajpjah għal Bonnici – fil-fatt kien ittajpjha wkoll ir-rumanz ta’ Aquilina. Chetcuti, *Hbiebi, l-Awturi Maltin*, 134.
- 79 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 19.
- 80 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 16, 17.
- 81 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 100.
- 82 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 101.
- 83 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 20.
- 84 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 73.
- 85 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 71.
- 86 Val V. Barbara, *Min Kienu. Tagħrif fuq il-Persuni Li Jissemmej fil-Bibbja* (Malta: Media Centre, 1997) 39.
- 87 Wettinger, *The Jews of Malta*, 148.
- 88 J. Tromp, Book review of “*'Caught in the Act, 'Walking on the Sea, and the Release of Barabbas Revisited'*” by R. D. Aus., *Journal for the Study of Judaism: In the Persian Hellenistic & Roman Period*, Feb 2000, Vol. 31, no. 1. Moqri fl-4.i.2009. <http://web.ebscohost.com/ehost/detail?vid=3&hid=12&sid=7ae2adf0-8b0f-4e12-9167-e8e2829178e5%40sessionmgr&&bdata=JmxvZ2lucGFnZT1Mb2dpbi5hc3Amc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#db=a9h&AN=4161059>.
- 89 Oliver Friggieri, *Fjuri Li Ma Jinxdux* (Malta: KKM 2008) 69.
- 90 Il-kelma “stigma” južaha Oliver Friggieri fir-rakkont dwar “Barabba” fi *Stejjer għal Qabel Jidlam* (Malta: PEG, 1990) 81. F’korrispondenza elettronika tat-30.i.2009, Friggieri jistqarr li “l-isem Barabba għandu stigma marbuta miegħu, għal raġuni ovvja.”

- 91 Dan ir-rumanz ġie ppubblikat f'Settembru tal-1937. Ĝużè Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti* (Malta: KKM, 1974) 93-94.
- 92 Dawn jinkludu, *Angli tan-Niket ta' Ĝino Muscat Azzopardi, Leli ta' Haż-Żgħir ta' Ĝużè Ellul Mercer, Il-Qawwa tal-Imħabba ta' Ĝużè Bonnici, Triq id-Dejqa Nru. 13 ta' Ivo Muscat Azzopardi, u l-kotba tal-poežiji Nirien ta' Karmenu Vassallo u Il-Jien u Lil Hinn Minnu ta' Dun Karm. Mario Cassar, Storja tal-Ilsej u tal-Letteratura Maltija. Kronologija Selettiva* (Malta: Għaqda tal-Malti, Università, 2002) 14.
- 93 Ĝużè Chetcuti, *Hbiebi, l-Awturi Maltin. Ġrajja Awtobijografika fuq il-Letteratura Maltija* (Malta: PEG, 1998) 136. Dawn il-kummenti huma meħudin minn kitba ta' Chetcuti dwar dan ir-rumanz li kienet dehret f'Leħen il-Malti ta' Nov. 1938.
- 94 Charles Briffa, "Ir-Rumanz Storiku f'Idejn Aquilina," f'Ġużè Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet* (Malta: KKM, 2003) 30-31.
- 95 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 97.
- 96 Seamus Deane, "Introduction," f'Terry Eagleton, Fredric Jameson u Edward W. Said, *Nationalism, Colonialism and Literature* (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1990) 7.
- 97 Chinua Achebe, *Home and Exile* (New York: Oxford University Press, 2000) 33-34.
- 98 Achebe 35.
- 99 Achebe 41.
- 100 Gulia 270.
- 101 Oliver Friggieri, "Riforma ta' 'Tliet Saltniet,'" f'Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti* 274. Dan l-istudju deher ghall-ewwel darba fi Friggieri, *Ir-Ruħ fil-Kelma*, 1973.
- 102 Cassar Pullicino 118.
- 103 Ĝużè Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet* (Malta: A. C. Aquilina, 1978) Kap. XII, 102.
- 104 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 374.
- 105 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XII, 102.
- 106 Henry Frendo, *Storja ta' Malta. Żmien l-Inglizi – Is-Seklu Dsatax*, vol. 3 (Malta: KKM, 2004) 33.
- 107 Frendo 33. Il-popolazzjoni f'Malta fl-1813 kienet ta' 116,000 ruħ (Frendo 52).
- 108 Frendo 52.
- 109 Barbara 214. "Xmuni, il-Fariżew, minn Magdala," jidher l-ewwel darba fir-rumanz ta' Rob. Mifsud Bonnici, *Midinbin*, f'paġna 166.
- 110 Aquilina, *Mal-Kordi tal-Arpa. Nru specċali ta' Leħen il-Malti. Ghadd 17 (1972) 2.*
- 111 Emilio Lombardi, *Is-Sigriet tal-Qrar*, il-ħames ed., ta' Salvinu Lombardi (Malta: PEG, 2000) 47.

- 112 Aquilina, *Taħti Tliet Saltniet*, Kap. XII, 103.
- 113 Ĝużè Cutayar, *Sħajjiltni Malti ta' ġewwa. Memorji ta' Tuneż* (Malta: Malta University Press, 2009) 50.
- 114 David Shasha, korrispondenza elettronika, 25.i.2009. Moqri fil-25.i.2009.
- 115 St. Augustine, *City of God, Book XVIII*, Chapter 46. Moqri fil-25.i.2009. http://people.bu.edu/dklepper/RN470/augustine_jews.html.
- 116 Poliakov 15.
- 117 "Imma bis-saħħha tal-ħtija tagħhom waslet is-salvazzjoni għand il-Pagani biex il-Lhud tiġihom l-għira għalihom." [Rum. 11:11] Moqri fis-26.i.2009. <http://www.ndgp.info/forza9/contributions/others/bibbjamalti/L-ITTRA%20LIR-RUMANI.doc> Saydon jistaqsi b'mod retoriku: "Jekk in-nuqqas ta' twemmin tal-Lhud safha ta' ġid għall-Pagani, kemm aktar jisfa ta' ġid it-twemmin tagħhom ilkoll?" *Bibbja Saydon. It-Testament il-Ġdid*. Trad. u noti ta' Pietru Pawl Saydon (Malta: Soċjetà tad-Duttrina Nisranija, M.U.S.E.U.M., 1977) 422.
- 118 Aruffo 19.
- 119 St. Augustine, *City of God, Book XVIII*, Chapter 46. Moqri fil-25.i.2009. http://people.bu.edu/dklepper/RN470/augustine_jews.html
- 120 Memmi 53.
- 121 Memmi 73.
- 122 Aruffo 19.
- 123 Mannucci 54.
- 124 Minn Ernest Renan, *Oeuvres complètes*, 8: 156, ikkwotat f'Edward W. Said, *Orientalism. Western Conceptions of the Orient* (London: Penguin, 1995) 149.
- 125 Said 142.
- 126 Said 141.
- 127 Said 98-99.
- 128 Aquilina, *Taħti Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 105.
- 129 Aquilina, *Taħti Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 106.
- 130 Aquilina, *Taħti Tliet Saltniet*, Kap. XXXVIII, 352.
- 131 Gulia 272. Fid-dahla tiegħi għar-rumanz, Sir Walter Scott, *Ivanhoe*, editjat b'dahla u noti minn Ian Duncan (Oxford: Oxford University Press 1998) xiv, Duncan jghid li "Scott was perhaps the most influential author in the cultural formation of a modern British nationalism that occupies this period," il-bidu tas-seklu 19.
- 132 Ĝużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 6.
- 133 Briffa, "Ir-Rumanz Storiku f'Idejn Aquilina," 16-17.
- 134 Scott u Duncan xxii.
- 135 Scott u Duncan xxii.

- 136 Scott u Duncan 128.
- 137 Scott u Duncan xxiii.
- 138 "In the virulently male world of *Ivanhoe*, Jews are reviled and persecuted." <http://books.google.com.mt/books?id=2tePRVLlkcsC&hl=en>.
- 139 L-identifikazzjoni tal-Lhud mal-krieb issir aktar minn 10 darbiet fir-rumanz.
- 140 Scott u Duncan 63.
- 141 Scott u Duncan, xxiii.
- 142 Scott u Duncan, xxiii.
- 143 Scott u Duncan, xxvi. "*More Christian than the Christians themselves, who are united in nothing but their anti-semitism, the Jewess diminishes the English future from which she is shut out.*"
- 144 Ngħidu aħna, fil-ħarġa nru. 2, Vol. IV, 1970, tal-*Journal of the Faculty of Arts*, Aquilina, bħala l-editur, ippubblika artiklu ta' Peter Paul Grech dwar "The Jew of Malta and the Myth of the Machiavellian Knave."
- 145 Anna Beskin, "From Jew to Nun: Abigail in Marlowe's *The Jew of Malta*," in *Explicator*; Spring 2007, Vol. 65, no. 3, 133-136. Moqri fl-4.ii.2009. <http://web.ebscohost.com/ehost/pdf?vid=6&hid=2&sid=05c06305-31d8-43ee-b617-cdfaee560c86%40sessionmgr8>.
- 146 Xin-li Zhao, "Abigail, a silenced woman: A feminist reading of Abigail," in *US-China Foreign Language*, Vol. 5, no. 5, p75-78, May 2007 (Serial no.44). Moqri fl-4. ii.2009. <http://web.ebscohost.com/ehost/pdf?vid=10&hid=120&sid=f82f8005-dc39-4b26-b3a4-d35af60c3295%40sessionmgr3>.
- 147 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 106.
- 148 *Bibbja Saydon* 1045. Skont Barbara 78, Ester "indahlet għall-poplu quddiem is-sultan u ħelsitu mill-qerda."
- 149 http://www.biblegateway.com/resources/dictionaries/dict_meaning.php?source=1&wid=T0001254. Dħalt f'das-sit fil-21.x.2008.
- 150 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 106.
- 151 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 107.
- 152 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 458.
- 153 http://www.biblegateway.com/resources/dictionaries/dict_meaning.php?source=1&wid=T0001118
- 154 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 107.
- 155 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 108.
- 156 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 109.
- 157 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 110.
- 158 Lombardi, *L-Għama ta'Lourdes*, ir-raba' ed. riveduta (Malta: PEG, 2004) 49.

- 159 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 109.
- 160 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XX, 183.
- 161 Wettinger, *The Jews of Malta*, 28.
- 162 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XX, 184.
- 163 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 72.
- 164 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XX, 185.
- 165 “Liġi Ġidha tan-Nazi kontra Żwigijiet mal-Lhud,” *Il-Berqa*, 19.vii.1935.
- 166 “Jews and Catholics,” *The Times of Malta*, 17.viii.1935.
- 167 Aruffo, 7.
- 168 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXIX, 269.
- 169 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXIX, 269. Ara wkoll Kap. XXXIV, 316: “[Ġanni] Jiftakar ix-xofftejn ta’ dak il-wiċċi jitbexxqu kemm kemm biex jiżżu ħajr talli qegħdilha tajjeb max-xagħar il-faxxa safra – il-ġħelma ta’ għajjb nisilha.”
- 170 Vassallo 156.
- 171 Aruffo 56-57. Dwar il-faxxa, jew ir-“rotella” ħamra, li mbagħad fi żmien il-Kavallieri saret safra, ara Wettinger, *The Jews of Malta*, 28 u 33, nota 122.
- 172 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 318.
- 173 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXVIII, 352.
- 174 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 318, 319. F’Kap. XXXVIII, p. 352, minkejja li issa nafu li se tiżżewwiegħ lil Ġanni u tinsab bilwieqfa ħdejn is-sodda tal-mewt ta’ Pawlu, missier Pawlina, u għaldaqstant hija meqjusa bħala ta’ ġewwa fost il-protagonisti Nsara Maltin, ir-rumanz għadu qed isejħilha “l-Lhudija.” L-istess f’Kap. XL, p. 367. Anki meta tikkonverti u eventwalment tiżżewwiegħ, hemm mument meta r-rumanz, f’Kap. XL, p. 376, jirreferi għaliha bħala “l-Lhudija.”
- 175 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 319.
- 176 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 109.
- 177 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XVII, 148.
- 178 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 319.
- 179 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 315.
- 180 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 317.
- 181 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 316.
- 182 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 317.
- 183 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXVIII, 352.
- 184 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 369.
- 185 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIV, 315.
- 186 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 114.
- 187 Wettinger, *Slavery in the Islands of Malta and Gozo*, 331-332.

- 188 Ara, fost l-oħrajn, "Aħbarijiet fil-Qosor," *Il-Berqa*, 7.viii.1935; "Il-Persekuzzjoni tal-Lhud u l-Kattoliċi fil-Ġermanja," *Il-Berqa*, 16.viii.1935; u "Anti Jewish Legislation. Mixed Marriages Forbidden," *Times of Malta*, 16.ix.1935.
- 189 "German Jews for Palestine," *Times of Malta*, 20.iv.1933.
- 190 "L-Emigrati Lhud fil-Palestina," *Il-Berqa*, 27.xii.1934.
- 191 Tayar 53.
- 192 "Jewish Colony in Ecuador," *Times of Malta*, 18.ix.1935.
- 193 "Jews boycott German goods," *Times of Malta*, 13.ix.1935.
- 194 "40,000 Jews. Who will not buy any German goods," *Times of Malta*, 15.ii.1934
- 195 "Il-Lhud fit-Turkija. L-ordni tat-tkeċċija ma gietx mifluma tajjeb," *Il-Berqa*, 9.vii.1934; u "3000 Lhud Jaharbu minn Istanbul," *Il-Berqa*, 16.vii.1934.
- 196 Joe Felice Pace, intervista bit-telefown, il-Ġimgħa, 2.xi.2007.
- 197 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 107.
- 198 Aquilina, "Għadna Kolonjali?" *Leħen il-Malti*, 1967 (Għadd 12), stampat mill-ġdid f'Madwar il-Hajja. *Id-Disa' Ġabro ta' Xandir lill-Poplu* (Malta: Union Press, 1977) 111.
- 199 Aquilina, *Mal-Kordi tal-Arpa*, 5.
- 200 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 141.
- 201 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 158, 159.
- 202 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 170.
- 203 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti*, 162.
- 204 Joseph P. Borg, Storja tal-Għaqda tal-Malti (Università). 3.i.2009. <http://www.ghaqdatmalti.org/dahla/Malti.html>.
- 205 Aquilina, *Tahi Tliet Saltniet*, Kap. XII, 96.
- 206 Aquilina, "Il-Bniedem Magna," *Leħen il-Malti* ta' April-Ġunju, 1946 (Għadd 182-184).
- 207 Herbert Ganado jirrakkonta ġrajja li tidher rappreżentattiva tas-sentiment anti-Semita f'Malta u li seħħet meta kien internat f'Sant'Agata, ir-Rabat, fl-1940. Uħud mill-internati Maltin jeħduha kontra erba' Lhud Awstrijači fosthom, li kellhom jaħarbu minn pajjiżhom u jgħajruhom li kienu dawk li "sallbu lil Kristu." F'silta oħra ambjentata fl-Uganda fl-1942 isemmi sterjotip ieħor dwar il-Lhud: "Jgħidulek li l-Lhud jieħdu kollox f'idjhom."
- 208 Alfred P. Farrugia, korrispondenza elettronika tat-8.i.2009.
- 209 Charles Arrigo Book Club, *L-Agħma ta' Lourdes* (Malta: Valletta Publishing, 1985). L-isem ta' Emilio Lombardi ma jidher imkien f'din l-edizzjoni, donnu r-rumanz ma kitbu hadd.
- 210 "Fost dawn ir-rakkonti nsibu *L-Għama ta' Lourdes, Is-Sigriet tal-Qrar, L-Illiema, Tgħallaq u Baqa' Haj*, li għadhom jiftakruhom ħafna Maltin, għaliex inqraw

diversi drabi fuq il-mezzi tax-xandir.” 2.i.2009. http://www.emiliolombardi.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1&Itemid=14. Fuq il-qoxra ta’ wara tal-edizzjoni ta’ *L-Agħma ta’ Lourdes* tal-1985, Charles Arrigo jgħid li qara dan ir-rumanz fuq ir-radju.

- 211 Briffa 20.
- 212 Michael J. Schiavone u Louis J. Scerri, *Maltese Biographies of the Twentieth Century* (Malta: PIN, 1997) 22. Charles Briffa kiteb in-nota dwar Joseph Aquilina.
- 213 Friggieri, “Spunti għal Stharrig Tematiku ta’ *Taħt Tliet Salt Niet*,” fi Friggieri, *Saqġi Kritici* (Malta: Aquilina, 1979) 67-8.
- 214 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 8. F’p. 268 ir-rumanz jiddeskrivihom bħala “kotba pornografici”
- 215 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 36. F’p. 59 huwa deskritt ukoll bħala “bniedem twil, b’daqna ħamranija u par mustaċċi fuq xufftejha.”
- 216 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 7.
- 217 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 20. (F’dan il-passaġġ fl-edizzjoni tal-1985, p. 18, il-kelma “Iżraelita” ma tintużax). Din il-kelma tintuża wkoll f’Kap 10, p. 50. (Fl-edizzjoni tal-1985, p. 40, flok il-kelma Iżraelita tintuża “Lħudi.”) Fit-tieni edizzjoni, dik tal-1958, f’p. 41 tintuża l-istess kelma, “Iżraelita.”
- 218 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 20.
- 219 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 253.
- 220 Lombardi, *Is-Sigriet tal-Qrar*, 13. Ara wkoll Emilio Lombardi, *L-Iltiema*, it-tielet edizzjoni, ta’ Salvino Lombardi (Malta: PEG, 2000) 12: “Il-Lħudi, Abram Lameth, kien il-kap tal-kumpanija tal-‘Miżerabbi’ u kien jobghod ghall-mewt lill-qassassin u dawk li jżommu magħhom.”
- 221 Lombardi, *Is-Sigriet tal-Qrar*, 146.
- 222 Lombardi, *L-Iltiema*, 133.
- 223 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 7.
- 224 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 21.
- 225 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 251.
- 226 Minn Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 95 ’il quddiem.
- 227 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 39.
- 228 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 292.
- 229 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 255.
- 230 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 52.
- 231 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 39.
- 232 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 38.
- 233 Lombardi, *L-Ġħama ta’ Lourdes*, 135.

- 234 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 157. L-istess aġġettivi negattivi jintużaw minn Lombardi biex jiddeskrivu lil-Lħudi Abram Lameth f'Is-Sigriet tal-Qrar u *L-Iltiema*.
- 235 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 111. Fuq dal-punt ara wkoll p. 113.
- 236 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 113.
- 237 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 109.
- 238 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 117.
- 239 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 18.
- 240 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 22.
- 241 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 40.
- 242 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 141.
- 243 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 117.
- 244 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 203.
- 245 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 185.
- 246 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 171.
- 247 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 192: “U dan mhux bizzżejjed Rebekka, hemm bżonn li qabel iż-żwieg tagħna int issir Kattolika bhali.”
- 248 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 191.
- 249 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 208.
- 250 Mt. 27, 5. Il-ktieb tal-Atti tal-Appostli (1, 18) jirrakkonta t-tmiem ta' ġuđa b'mod differenti: “Issa dan ġuđa kien xtara għalqa bil-qligħ inġust tiegħu; u hemm waqa' għal rasu, inqasam minn nofsu u ħarġulu msarnu kollha.” Mhux tmiem sabiħ lanqas.
- 251 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 296.
- 252 Lombardi, *L-Għama ta' Lourdes*, 298.
- 253 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. XXI.
- 254 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. XXI, 187 u 189.
- 255 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. VI, 46.
- 256 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 55.
- 257 Gużè Bonnici, *Lejn ix-Xemx*, 108.
- 258 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. VI, 46.
- 259 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. VI, 47.
- 260 Aquilina, *Taħbi Tliet Saltniet*, Kap. XXI, 189.
- 261 Said 363.
- 262 Said 231.
- 263 Said 307.
- 264 Said 286.

- 265 Said 4.
- 266 Frantz Fanon, *Black Skin, White Masks*, trans. Charles Lam Markmann (London: Pluto Press, 1986) 93.
- 267 Benedict Anderson, *Imagined Communities. Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*, 2nd ed. (London and New York: Verso, 1991), 6.
- 268 Smith, 132.
- 269 Chetcuti 168.
- 270 Cassar Pullicino, *Aquilina u l-Malti* 169.
- 271 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. IX, 70.
- 272 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XVIII, 162.
- 273 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 370.
- 274 Briffa, “Ir-Rumanz Storiku f’Idejn Aquilina,” 29.
- 275 Briffa, “Ir-Rumanz Storiku f’Idejn Aquilina,” 27.
- 276 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXVI, 239.
- 277 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXVI, 240.
- 278 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXI, 195.
- 279 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 110.
- 280 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 375.
- 281 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XIII, 110.
- 282 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXVI, 239.
- 283 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXVII, 348.
- 284 Ciappara, “The Roman Inquisition and the Jews,” 460.
- 285 Ciappara, *Society and the Inquisition*, 203. Il-persekuzzjoni tal-Lhud f’Malta fil-Ġimġha Mqaddsa tissemma wkoll fi żminijiet oħrajn, bħal fl-aħħar tas-seklu 15. Wettinger, *The Jews of Malta*, 59 u 84.
- 286 Ciappara, “The Roman Inquisition and the Jews,” 469. “*Disdain must have characterised the attitude of the inhabitants towards Judaism [...].*”
- 287 Ciappara, “The Roman Inquisition and the Jews,” 469.
- 288 Ciappara, “The Roman Inquisition and the Jews,” 470.
- 289 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXIII - XXXIV, 310.
- 290 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 374-75.
- 291 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 375.
- 292 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 376.
- 293 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XXXVIII, 352.
- 294 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 367.
- 295 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 376.
- 296 Aquilina, *Taħt Tliet Saltniet*, Kap. XL, 369.

- 297 Aquilina, *Taħi Tliet Saltniet*, 370.
- 298 Ciappara, *Society and the Inquisition*, 215-216.
- 299 Wettinger, *Slavery in the Islands of Malta and Gozo*, 464-465.
- 300 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 458.
- 301 Ciappara, "The Roman Inquisition and the Jews," 459.
- 302 Wettinger, *Slavery in the Islands of Malta and Gozo*, 451.
- 303 Wettinger, *Slavery in the Islands of Malta and Gozo*, 519.
- 304 Wettinger, *The Jews of Malta*, 67.
- 305 Wettinger, *The Jews of Malta*, 150.
- 306 Wettinger, *The Jews of Malta*, 149-150.
- 307 Wettinger, *The Jews of Malta*, 148.
- 308 Wettinger, *The Jews of Malta*, 28.
- 309 Wettinger, *The Jews of Malta*, 3.
- 310 Wettinger, *The Jews of Malta*, 149.
- 311 Wettinger, *The Jews of Malta*, 15.
- 312 Wettinger, *The Jews of Malta*, 138-139.
- 313 Ara Wettinger, *The Jews of Malta*, 116-117.
- 314 Wettinger, *The Jews of Malta*, 144.
- 315 Said 308.
- 316 Memmi 63-64.
- 317 Memmi 64.